

అతిథి 7వ జన్మదిన ప్రత్యేక సంచిక

జనవరి 1991 (2వ వారంలో) వెలువడుతుంది

- * ప్రముఖుల సాహిత్య, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక వ్యాసములు కవితలు, కథలు మరెన్నో విజ్ఞాన విశేషాలతో 125 పేజీలతో వెలువడుతుంది “ప్రత్యేక సంచిక”.
- * భగవాన్ బాబా 6వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలు, స్వర్ణోత్సవ దినోత్సవాలు, ప్రముఖుల ప్రసంగాలు, కలర్ ఫోటోలు, బాబావారి దివ్య మహిమలు, ఇతర ఎన్నో...ఎన్నో విశేషాలతో వెలువడుతుంది “ప్రత్యేక సంచిక”.

ప్రత్యేక సంచిక వెల: రు. 10-00

- * భగవాన్ బాబా జన్మదినోత్సవ సందర్భమున ఈ సంచికతోపాటు 45 పేజీలు గల “శ్రీ సాయివాణి” పుస్తకం కూడా ఉచితంగా పంపిణీ చేయబడుతుంది.
  - * క్రొత్తగా చేరే చందాదారులకు “తనీస విజ్ఞానం” పుస్తకం ఉచితంగా పంపిణీ చేయబడుతుంది.
- ముఖ్య గమనిక : సంవత్సర చందా రు. 42-00 లు పంపిణీచేసేవారు పై అంశాల గమనికను పొందుటకు అధికంగా ఎవరూ పంపనవసరంలేదు.

చందాలు రెన్యూల్ చేయవలసినవారు వెంటనే చేయండి :

క్రొత్త చందాలను వెంటనే పంపండి : త్వరపడండి :

ఈ అపకాశమును సద్వినియోగం చేసుకోండి :

పాతకులకు మనవి

అధిక స్తోమత కలిగిన పాఠకులు జీవిత సభ్యత్వంగా, 4 సం॥ చందాగా, పంపి “శ్రీవాణి”ని ప్రోత్సహించమని మనవి చేస్తున్నాము.

సం॥ చందా : రు. 42-00, 4 సం॥ చందా : రు. 150-00, జీవిత సభ్యత్వము రు. 600-00. జీవిత సభ్యుల ఫోటోలు శ్రీ వాణి 7వ జన్మదిన ప్రత్యేక సంచికతో ముద్రించబడుతాయి.

— శుశ్రీజ్

నవంబరు 1990

సంపుటి : 6

సంచిక : 11

శ్రీకృష్ణ

సాంస్కృతిక మాసపత్రిక

సంపాదకుడు: కొమరగిరి శ్రీకృష్ణమోహనరావు

చేపాటి

కొమరగిరి శాస్త్రాధికారి

24-52 సాంస్కృతిక మాసపత్రిక

సాంస్కృతిక-52/001

భాగ : 2818

విషయ సూచిక

గీతి ప్రతి : రూ. 25.00
సంపాదక శిక్షణ : రూ. 42.00
4 సంవత్సరాల కొరత : రూ. 150.00
దీనిని సభ్యత్వం : రూ. 600.00

Cheques & Drafts should be drawn in favour of
SREE VANI, Monthly
Machilipatnam

EDITED, PRINTED &
PUBLISHED BY

**Komaragiri
Krishna Mohan Rao**

Printed at
SREE VANI PRINTERS
MACHILIPATNAM

అమృతవాణి	- మాచిలపాట చంద్రశేఖరశర్మ	2
దాదా జన్మదినం	- రామలింగి	3
సాయి దివ్యరీతలు	- "	4
గీతియే మన జాతి		
ప్రభుమన మన మతము	- శ్రీ సర్వసాయిదాదా	5
దాదాన శత్రుహత్రాసాలు	- జయలాలి చేంతమేల్పురాత్రి	9
మహాదాదా	-	10
దీని తాపా :		11
అమృత శ్రీ సర్వసాయిదాదా		
అమృత శ్రీ సర్వసాయిదాదా	- సాయిదాదా ప్రసన్నం	12
వింతలు - విద్వాంసాలు	-	17
రామలింగి రాధాగారి రేఖలు	-	18
వైదికసాహిత్యం	- మల్లాది సూరినాటు	19
పల్లెటూరు, పల్లెటూరు	- వంశి భానుదేవరావు	21
ప్రబంధాలు - సమాచారాలు	-	22
గీతి-అమృతవాణి	- సాయి గంగామహాదేవ్	24
విద్వాంసాలు	- డి. ఎస్. సాయిబాద్	25
దేవతాని భావన సుమర్పణ శత	- రామలింగి తిరుమలయ్య	28
శ్రీ సర్వసాయి గీతాభివ్యక్తి	- రూమూలారి ప్రభ	27
ప్రబంధాలు	- యస్.యస్. దుర్గారావు	29

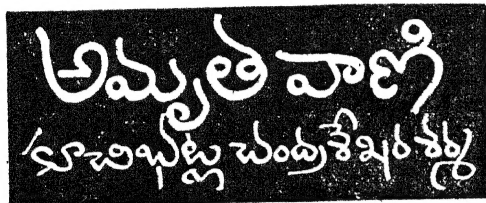
మరియు

శ్రీవాద ప్రత్యేక అనుబంధం శ్రీ సాయిదాదా

మరియు : చిన్మయమూర్తి చిన్ని సాయి

శ్లో॥ అంకోలం నిజదీక్షసంతతి, రయస్కంఠోపలం సూచితా,
సాధ్వీనైజవిభుం, లతాక్షితిరుహం, సింధు స్ఫురిత్యల్లభం
ప్రాప్తోతిహ యథా తథా పశుపతేః పాదారవిందద్వయం
చేతోవృత్తి రుపేత్య తిష్ఠతి సదా సాభక్తిర్మయ్యతే॥

అంకోలం అనే పేరుగల ఒక వృక్ష విశేషముంది. దాని
విత్తనాలు ఆ చెట్టు చుట్టుప్రక్కల పడతాయి. వర్షా
కాలంలో ఉరుము పురవగానే వెంటనే ఆ గింజలన్నీ
వాటంతట అవే వచ్చి అంకోల వృక్షంయొక్క కాండానికి
అతుక్కుంటాయట. ఇది సృష్టిలో విచిత్రంగా వున్న
విషయం.

అలాగే అయస్కాంతం వుంది కదా! దాని దగ్గరలో
ఒక యనువసూది పెడితే చాలు ఆ సూది అమాంతం
వెళ్ళి అయస్కాంతానికి అతుక్కుపోతుంది. ఇదీ చిత్రం
గానే వుంది కదా !

పతివ్రత అయిన శ్రీ సర్వదా తన భర్తనే దైవంగా
భావించి ఆరాధిస్తుంది. ఆమె మనస్సు మిక్కిలి
వచిత్రంగా వుంటూ తన పతియందే ఎల్లప్పుడూ
లగ్నమై వుంటుంది. అంటే పతివ్రతయైన శ్రీ మనస్సు
భర్తను వదిలి యితరవ్రత తిరగదు.

ప్రకృతిలో తీగ కూడా యింటే. ఏదైనా ఒక
చెట్టును ఆధారంగా చేసుకొన్నదంటే చాలు. ఇక
ఆ చెట్టును వదిలకుండా అల్లాటపోతుంది. ఆధారాన్ని
వదిలే పని లేదు.

దేశంలో ఎన్ని నదులు లేవు? అవిన్నీ చివరికి రమ
గమ్యమయిన సముద్రాన్నే చేరుకుంటున్నాయి. “నదీనాం
సాగరో గతిః” అని అన్నారు కదా! సముద్రం పురుషు
డనుకొంటే నదీ శ్రీ అని అర్థమవుతుంది. మానవులలోనే
గార యిలాంటివాటిలో కూడా శ్రీ పురుష సంబంధం
చెప్పటం తమాషాగా వుంటుంది.

ఈ పైన పేర్కొన్న అంకోలపు విత్తనానికి,
యనువసూదికి, పతివ్రతా శ్రీకి, తీగకు, నదికి
వీటన్నింటికీ తమ గమ్యాన్ని చేరుకోటం సహజ
ధర్మం. ఇక్కడ విడదీయదాని సంబంధం ఒకటి
వుంది.

సరిగ్గా ఇలాంటి సంబంధమే భగవంతుడికి భక్తుడికి
మధ్య వుండాలి. అంటే మనషియొక్క మనోవ్యాపారం
భగవంతుని పాదారవిందాలను చేరుకొని అక్కడే నిలిచి
పోవాలి. అలా మనస్సు నిలరడగా ఈశ్వరపాదాలపైన
నిలిస్తే దాన్నే భక్తి అంటారని ఆచార్య స్వామి
ప్రబోధించారు.

అంకోల దీక్షాదులవలనే మనషియొక్క చిత్రించాదా
తన లక్ష్యమైన భగవత్పాదారవిందాలపై హస్తార్థవారి.
అలాంటి చిత్రానికి అన్యచింతనమనే శ్రద్ధ వుండదు. అ
స్థితి ఉత్తమ భక్తికి పుదాహరణం. అదే అనన్య
భక్తి అంటే.

“అనన్య్యాశ్చింతయంతో మాం యైజనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిర్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహ్మ్యహమ్”

అని భగవానుడు అలాంటి అనన్య భక్తుల యోగక్షేమా
లను గానే వహిస్తానని అభయమిచ్చాడు కూడా.

బా బా జన్మ దినం

“నిజముగా జన్మించిన దినము చేనుకోవలయుగాని, జన్మదినము జరుపుకోవలయుగాని ఏనాడూ నా కిష్టము లేదు. మరలందరూ కూడా ఏనాడూ నిర్ణయమైన అనందమును అనుభవించుకొనలేకపోయినా ముమ్మడి జన్మదినము, అదే నాకు ఆనందము. అదాకి, దేవాకి శ్రీనిరచ్చే మీ పూజలూలలు, ఫలములు నాకు అవసరము లేదు. వాటి పోయే పూలు, కుళ్ళిపోయే పండ్లు, చేతులు పులు దాటితే విలువలేని నాద్యాలూ మీ మంచి నేను స్వీకరించను. ధనాన్ని ఆశించే తుచ్ఛభావం నాదొలేదు. నాకు కావల్సింది పవిత్రమైన ప్రేమ తప్ప ఈ ధనం నాకు అక్కరలేదు. ముమ్మడి కోలేది నిర్మలమైన ప్రేమ మాత్రమే. నిస్సౌర్యమైన ప్రేమకు మాత్రమే నేను చేయిని మీముందు వాడితి. నా చేయి ఇప్పుడానికే తప్ప ఇప్పుడేమిటానికీ. ఎప్పుడూ ముందుకు రాదు. మీ దుష్టభావాలను నాంబించివేసి. నా మంచి భావాలను మీరందుకోండి. తోటి మానవులను ప్రేమించి, వారి బాధలలో భాగము పోసింది, వారికి సేవల నాచరించినప్పుడే స్వామికి సరియైన కానుక నిచ్చినట్లుగా ఉంటుంది. స్వామి కోలే కానుక అది ఒక్కటే” అని అంటారు శ్రీ నత్యస్థాయి బాబావారు.

జన్మదినం జరుపుకొనే సామాన్య ప్యక్తిని కూడా పూజలతో ముంచెత్తి వేయడం, కానుకలు, చాచులు సమర్పించుకోవడం ఈ దేశంలో అనాదిగా వస్తున్న సంప్రదాయం. కాని బాబావారు మాత్రం ప్రేమపహ్లాన్ని మాత్రమే స్వీకరిస్తారు. ఇదే వారి ప్రత్యేకత. అంతే కాదు మనలోనున్న దుష్టభావాలను స్వీకరించి, వారి మంచి భావాలను మనకందిస్తారు. అదే వారి గొప్పతనం. మన మంచిని దోచుకునే వారున్నారగాని మన చెడ్డను స్వీకరించేవారు ఈ భూమండలంలో బాబా తప్ప

మరెవ్వరూ లేరు. మనలో అందరినూ అణగి, మరిగిచ్చున్న ప్రేమతిత్తమును బయటకు రాగి మానవత్వం గల మనుష్యులుగా తీర్చిదిద్దటమే బాబా లక్ష్యము. సేవలోని పరమార్థమును ఎరుక పరచి సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొనే విధంగా ప్రజలను ప్రేరేపించటమే వారి అపార చరమావధి. ప్రతి హృదయంలో ‘ప్రేమబోయి’ని పెరిగించటమే వారి లక్ష్యం. మానవత్వ విలువలైన సర్వ, ధర్మ, శాంతి, స్రేష్ఠి, అహింసలను గురించి ప్రబోధించి, మనసు అవరింపజేయించడమే వారు తీసుకొనిన కార్యక్రమము సేవ, విద్య, ఆధ్యాత్మిక కలగములను ప్రజలకు చేసి, సంస్కరించటమే వారి అపార లక్ష్యం. ఈ బృహత్తర కార్యక్రమాన్ని, ప్రపంచంలో చురే మలాదిపటిగాని, చురే దాదాగాని చేబట్ట లేదనే చెప్పవచ్చు. బాబా విజయ మన పొలిటి ప్రేమమూర్తే.

“మానిషోయిన మమత సమతాం
మనఃచివోయిన ప్రేమ కరుణాం
మరుగు పడిన మూసవత్సము
ఇలాగు మరల నే యుగోనిగ
దినినండి భావితీ నీగివచ్చిన
ప్రేమమూర్తియై నిగి

రామరగిరి

- * వయస్సు పెరిగేకొద్దీ వైరాగ్యం పెరగాలి.
- * చాంచలు లేకుండుటే వైరాగ్యం.
- * వాదన సాధనలకు దివికిరాదు.
- * ప్యక్తిత్వమే సమాజ సత్తి, సమాజ శక్తిమే దేశ శక్తి.

— బాబా

భగవాన్ సాయి దివ్య లీలలు

భగవాన్ బాబా ఎప్పుడు ఎవరికి ఏమీ ప్రసాదిస్తారో, ఏ దివ్యలీలలను ప్రదర్శిస్తారో చునకు అర్థం కాదు. వారి దివ్యశక్తులకు హద్దులు లేవు, వారి దివ్యలీలలకు పరిమితులు లేవు. వారిది అనంతశక్తి, అనంత దివ్యత్వం. ఈ మధ్య జరిగిన ఒక సంఘటన వారి అనంతశక్తికి ఒక చిన్న నిదర్శనం.

శ్రీమతి తాతినేని వెంకట శ్రీకృష్ణవర్ధనమ్మ. ఆమె వయస్సు 77 సం.లు. ఆమె ప్రస్తుతం జ్యేష్ఠ కుమారుడైన శ్రీ తాతినేని వెంకటేశ్వర్లుగారి వద్ద కొడాలిలో వుంటున్నది. వీరు కృష్ణాజిల్లా ప్రజా పరిషత్ హైస్కూలులో టీచరు. గత ఆగస్టు '90లో రెండవ కుమారుడైన శ్రీ తాతినేని రామచంద్రరావు (బందరు) గారింటికి వచ్చింది. ఈయన తే. డి. సి. సి. క్యాంపులో ఉద్యోగి.

శ్రీమతి వర్ధనమ్మగారు 28 సం. క్రిందట పుట్టవల్లికి వెళ్ళి బాబాను దర్శించుకొని వచ్చింది. అప్పటినుంచి స్వామిని విశ్వమూ ఆరాధిస్తుంటుంది. ది 28-8-90న స్వామి విభూతి కోసం మనుమరు 'సురేష్'ను మా ఇంటికి పంపింది. నా పరిచయము ఆమెకు లేదు, ఆమె పరిచయము నాకు లేనిపోయినప్పటికి ఎవరి ద్వారానో తెలుసుకొని విభూతి కోసం పంపింది. స్వామి స్వహస్తాలతో నాకు ప్రసాదించిన ఒక చిన్న విభూతి పొట్లమును అన్నా, ఒక చిన్న స్వామి ఫోటోను కూడా యిచ్చి పంపాను. స్వామి ప్రసాదించిన శివలింగ చిహ్నం కోసమో, విభూతి కోసమో విద్యమూ ఎవరో ఒకరు మా ఇంటికి రావటం పరిపాటి.

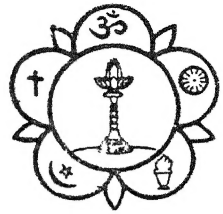
విభూతి కోసం పంపితే, స్వామి ఫోటోను కూడా పంపినందులకు ఆమె ఎంతో సంతోషించింది. అమూల్యమైన స్వామి ఫోటో లభించినందులకు తన్మయత్వం చెంది, ఆ ఫోటోనూ చూస్తూ స్వామినే చూస్తున్నట్లుగా ఆనందించింది. ఆ ఇంట్లోనే వుండి బి.కాం. చదువుతున్న వారి బంధువుల అమ్మాయి శివలీల "బామ్మా! సీపు కొదారి వెళ్ళిపోతావు గదా! అక్కడ బాబా ఫోటో వున్నది గదా! ఇక్కడ లేదు గదా! ఈ ఫోటో మాకు యిచ్చి పెళ్ళురాదా?" అని అడిగింది. సమాధానం చెప్పలేనుగాని బామ్మగారి మనసులో అనేక ఆలోచనలు చెలరేగాయి. కోరికలందానే పెచ్చిన ఆ అదృష్టాన్ని (ఆ ఫోటోను) జారవిడచుకోవటం ఎలాగా? అని, మరొక చంప ఆ అమ్మాయిని నిలుద్దానా పరచడం బావ్యమా? అని సతమతమవుతున్న సమయంలో 'శివలీల' బామ్మగారి చేతిలోనున్న ఫోటో చీనుకుంది. ఆ ప్రయత్నంగా బామ్మగారి నోటి వెంబడి "నాకో" అనే మాట వచ్చిందో లేదో మరొక ఫోటో బామ్మగారి చేతిలో ప్రత్యక్షమైంది. రెండు ఫోటోలు ఒకే మాదిరిగా వున్నాయి. అప్పటివరకు ఒకే ఫోటోను చూచిన ఆ ఇంటిల్లపాది అసందాశ్వర్యములలో మునిగి తేలారు. ఇది మాయ కాదు. బాబా దివ్యలీలే అనే నిర్ణయానికి వచ్చారు.

బాబా ప్రసాదించిన ఫోటోకు ఫ్రేము కట్టించుకొని బామ్మగారు కొదారి వెళ్ళారు. ఈ విషయాన్ని తెలిసికొనిన ఆమె పెద్దబ్బాయి "అమ్మా! ఆనలు ఈ విభూతి, ఫోటో ఎవరిచ్చారు?" అని అడిగాడు. "నీకు తెలియదులే! స్వామి శత్రుడు బందరులో ఒకరున్నారు. ఆయనకు కబురు పండితే పంపించాడు" అని సమాధానం చెప్పింది. నొక్కినొక్కి అడుగగా అఖిరికి నా పేరు (కొమరగిరి కృష్ణమోహనరావు) చెప్పింది. ఆయన నాకు తెలియకపోవటం మేమిటని ది 31-10-90న బందరుకువచ్చి, నన్ను కొదారి రమ్మనమని బలవంతం చేశాడు శ్రీ తాతినేని వేంకటేశ్వర్లు గారు. కాదనలేక ది 1-11-1990న కొదారి వెళ్ళాను. అక్కడి దేవాలయంలో ఒక సభకూడా ఏర్పాటు చేయగా స్వామి దివ్యలీలలను, వారి ఆధ్యాత్మిక సందేశాలను వినిపించే మహద్భాగ్యం స్వామి అనుగ్రహం వలన నాకు లభించింది. బాబా విషయం తెలియని వారెందరో ఆ సభకు వచ్చి స్వామి దివ్యలీలలను విని ఎంతో సంతోషించారు. బామ్మగారు కూడా ఆ గ్రామానికి చెందినవారే కావటం వలన ప్రత్యక్షముభూతిని వారు పొందారు.

తేవలం సభలు, ప్రచారాల వలన చునుమ్యలు మారరు, మార్చలేం. స్వామి ప్రదర్శించే ఒక చిన్న దివ్యలీల వేలాది మందిని ఒక్క క్షణంలో మార్చి వేస్తుంది. అదే స్వామి దివ్యశక్తికి నిదర్శనం. - కొమరగిరి

నీతియే మన జాతి ప్రేమయే మన మతము

క్రొత్తికి బంజు బిడ్డలు ఈ హోక్యతమైన
ఉగ్రత్వనందు కన్పించదు. జ్యోతికి పుండీనడువంటి
శక్తి మరొక బద్ధుడునుట లేదు. జ్యోతికి అంధకార
మును దూరం చేసే శక్తి ఉన్నది. అంధకారమును
దూరం చేసే శక్తి ఏ మనుష్యునికా లేదు. కనుకనే
“తమసోమా జ్యోతిర్గమయ” అన్నాడు. జ్యోతి విం
తరమూ ఉత్తస్థాయికి పోతుంటుంది. అంధకారమును
విహ్వలం గావించడమూ, ఉన్నత స్థాయికి తీసుకొని

పోవడమూ ప్రజల గుణము.

అందుకే ఈ జ్యోతి నిలలించుమా అజంతజ్యోతిగా
పెలగపెరచెంటే దీనికి అదరములు కొన్ని ఉంటుందావి.
జ్యోతివి పుండదానికి ప్రముఖ బుటి అవసరము.
అందులో ఒక పెత్తి పుండారి. ఆ పెత్తి నూనెలో నిండి
పుండారి. ప్రముఖ, పెత్తి, నూనె పుండినంత మాత్రాన
జ్యోతి వెలుగుదు. దానికి నిష్పృహధూరా బుటి
అవసరము. ఇవన్నీ ఉన్నప్పటికీనే అంటించెదాడు
ఒకడు పుండారి. అతనే భగవంతుడు. అట్టి దైవత్వాన్ని
ఆశ్రయించినప్పుడే మానవత్వం కూడనూ దివ్యత్వంగా
మారిపోతుంది.

మనయొక్క హృదయమే ప్రమిద. మన మననే
ఇందులో పెత్తి. మన భక్తే ఇందులో దైలము. దైరా
గ్యమే దీనికి నిర్మలత్వం. ప్రేమయే ఈ జ్యోతిస్వరూ
పము. ఈ 'ప్రేమజ్యోతి' లేనప్పుడు మానవుడు అజ్ఞా
నాంధకారంలో మునిగిపోతాడు. కనుక ప్రేమ ప్రతి
ప్రాణికి ప్రధానమైనటువంటిది. అనాది గోపికలు

'ప్రేమజ్యోతి'ని పెరిగించడని కృష్ణుని ప్రార్థించారు.
ప్రేమరహితమైన మా హృదయ నిరు భాములందు
ప్రేమ అనే పెద్దాన్ని చరిపించి, ప్రేమ పీఠములను
నాటి, ప్రేమఫలములు పండించడానికి. ప్రేమరసమును
చరిపించడానికి, ప్రేమ పడుచు ముగిసి చాలుచు

శ్రీ సత్యనాయిక

మని కోరారు. కనుక ఈనాడు ప్రతి మానవునియందు
ప్రేమపీఠములు నాడుకోవాలి. ప్రేమయే మహాత్మ్యం.
రాగశ్రేష్ఠములు ఏమాత్రం ఇందులో ప్రవేశించ
కూడదు. దానికి అవకాశం యివ్వరాదు. సామాన్యమైన
మానవుడుగా పుండటం చేతనే కొన్ని రాగశ్రేష్ఠములు
ఆవిర్భవిస్తుంటాయి. మానవుని మంచుచెట్టు, మానవుని
ఉపకార అవకాశములు, మానవుని యొక్క మిత్రులు
శత్రువులు మానవుడు చేసే కర్మలే. మనంచేసే మంచి
కర్మలే మిత్రులవై మనర్ని పెంపొంది అన్ని విధములా
మనకు సహకరిస్తాయి. మనం చేసేటటువంటి చెడ్డ కార్య
ములే శత్రువులై మనర్ని బాధిస్తుంటాయి. మనకు ఆనం
దము నిచ్చేది, దుఃఖము నిచ్చేది మనం చేసే కర్మలు
తప్ప దైవము కాదు. కనుక మనము మంచికార్యములు
చేయాలి. ప్రేమ హృదయాన్ని పెంపొందించాలి. ప్రేమయే
పరమాత్మ స్వరూపం, ప్రేమ పరిపరిమలమై ఆరించదు.
ప్రేమ పరులకు భయపడదు. ప్రేమ విమర్శిస్తే
ప్రేమను పెంపొందించాలి. ఇదియే ప్రేమ యొక్క

ప్రమాణములు. కనుక ఈ 'పేర్లజ్యోతి' మనలో వెలగాలంటే మనము హృదయమును ప్రసాదగాను, మనసును వత్తిగాను, భక్తి తైలముగాను పుంచుకొని వైరాగ్యమనే జ్యోతిని వెలిగించుకోవాలి. ప్రాకృతమైన జ్యోతులు బహిర్బూతమైన చీకటిని పారద్రోలుతాయి. కాన ఈ ప్రేమజ్యోతి, ఈ జ్ఞానజ్యోతి, ఈ అభివృద్ధి జ్యోతి, ఈ ఆర్థికజ్యోతి అంతర్బూతమైన ఆనందాన్ని, ప్రకాశాన్ని కూడా అభివృద్ధి పరుస్తాయి.

ఈ జ్యోతిర్మయ స్వరూపుడైన మానవుని కేవలం అజ్ఞాని అనిగాని, మూర్ఖుడనిగాని, బలహీనుడనిగాని భావించరాదు. మానవుడు తలచుకుంటే ఏ పనినైనా సాధించగలడు. అయితే శ్రద్ధ అత్యవసరం. శ్రద్ధ మన ఇంట, జంట, వెంట, కంట పుండి మనర్పి కాపాడు తుంటుంది. కనుక ఆధ్యాత్మికమార్గమందు అత్యంత శ్రద్ధ కలిగివుండాలి. ఈ శ్రద్ధకు ఇచ్చాశక్తిని అంకితమివ్వ కోవాలి. ఇచ్చాశక్తి వలననే క్రియాశక్తి ప్రారంభమవు తుంది. ఇచ్చా, క్రియాశక్తుల వలననే జ్ఞానసిద్ధి ఏర్పడు తుంది. ఈ మూడింటినే త్రికరణశ్రద్ధ అని చేదాంతం బోధిస్తున్నది. మనసునందున్న భావమును మాటయందు చేర్చి, మాటయందున్న భావమును క్రియయందు అనుభవించాలి.

“ నేను సాయిసని తెలియుము కృష్ణ-ముగను మమత, కాయము, యత్నముల నూనుకొమ్ము కాదు నీకు నాతోటి సంబంధమింక కాదు నన్ను వట్టుట ఎంతటి ఘనులైనా ”

అది అక్టోబర్ సోమవారం 20వ తేదీ (20-10-1944) అని నత్య ఈ పలుకులు పలికినప్పుడు ఉర్దూరాజు కుటుంబం, హనుమంతరావు కుటుంబం, బూదరాజు కుటుంబం, శేషమరాజు కుటుంబం - వీరందరూ అనేక విధములుగా ఆడుబడి నీవు వెళ్ళరాదను అన్నారు. ఇది ఉరవకొండలో జరిగిన సంఘటన. రామరాజు అనే ఆయన వచ్చి స్వామిని చూచాడు. ఆయన అప్పుడు రాజు! రాజు! అని పిలిచేటటువంటివాడు. చూచి

శేషమరాజును పొర్పించాడు. ఈ పిల్లవాడిని Holidays (శలవలు) లోపల మా ఇంటిలో పెట్టా? టాం. బగ్గారికి తీసుకొనిపోతామన్నారు. శేషమరాజు! నీవు ఈ వాయిని సోదరునిగా భావిస్తున్నావు. నదు! కాదు! ఇతని ముఖవర్చుస్సు, ఇతని పవిత్రత, నా హృదయాన్ని కరగించింది, కదిలించింది. ఇతని లోపల ఏదో ఒక దివ్యమైన తేజస్సు ఉంటుందాది. నీవు ఆ విధంగా మోసపోతున్నావు. నీవుకూడనూ దాన్ని దినములు వచ్చి మా ఇంట్లో పుంచమని కోరాడు. అక్కడనుంచి ఈ మున్నిపర పైర్లన్ (రామరాజు) హంపికి తీసుకొనిపోయాడు. అందరూ విచారాపాత దేవాలయంలో ప్రవేశించారు. నేను రానని చెప్పే కేవలం బాహ్యమైన దీనికి సంబంధముంటుందేలే వత్తిడి చేయవచ్చును. కోరము పడవచ్చును. నాకు కడుపులో నరిలేదు. నేను లోపలకు రాను అన్నాను. అప్పుడే ఉర్దూరాజు చూచా వచ్చాడు, అవట 30, 31 మంది చాలా పున్నారు. అందరూ దేవాలయంలోనికి ప్రవేశించారు. కాని ఈ రామరాజుకు స్వామి చింతి లిప్ప మరొక చింత లేదు. చాలా పర్యాయములు నన్ను వినయంగా కోరాడు. నేను అప్పుడు చిన్నవాడనుగదా! అయినప్పటికీ ఆ కమిషనర వచ్చి నన్ను స్ట్రీట్... స్ట్రీట్...రాజు మీరు రప్పక రావాలి అంటూ నా చేతులు పట్టుకొన్నాడు. కాని నాయొక్క గట్టిదనాన్ని చూచి నన్నెక్కువ రొండరపెట్టలేకపోయాను. అందరూ ఆ విచారాపాతనికి హారతీ యిస్తున్నారు. అక్కడమాత్రం విచారాపాతడు లేడు. కేవలం రాజు పున్నాడక్కడ విచారాపాతని స్థానంలో. శేషమరాజుకు లోపంవచ్చింది. నేను కోపలకు రాను...రాను... అని చెప్పి ఎప్పుడో వెనుకటపోయి విగ్రహం వెనుక నుంచున్నాడు. ఎంత పొరపాటు! ఎంత తప్పు! అని అతనికి కోపం వచ్చింది. కాని రామరాజు ఆ విధంగా భావించలేదు. విచారాపాతదే రాజు. రాజే విచారాపాతడునున్నాడు. ఉత్తరం శేషమ రాజు వెనుకకు వచ్చాడు, చూచాడు. నేను చెడ్డప్రేంద అక్కడనే కూర్చున్నాను. ఆయనకు ఆనుమానం

ఎక్కువ. మరి ఇంకొకరిని చంపించాడు. అక్కడ కనబడేది రాజైనా? నేను ఇక్కడికి రాబంటా చూస్తుంటాను. మీరు అక్కడ చూడండి అని చెప్పాడు. రాజు అక్కడ పున్నాడు, ఇక్కడ కనిపిస్తున్నాడు. అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు, అనందించారు. అక్కడనుండి నన్ను నేరుగా బళ్ళారి పీఠానికి పంపారు. దాన్ని దినములు అక్కడ పుండిన తరువాత, అఫీసర్స్ అందరూ రావటం, వారందరినీ స్వామికి పరిచయం చేయటం జరిగింది. స్వామి అనే పేరు అప్పుడు లేదు. కేవలం రాజు! రాజు! అనేవారు. ఈ పిన్నపిల్లవాడికి ఈ ముస్లింవల్ చైర్మన్ ఎందుకు అంటే గౌరవం యిస్తున్నాడని, కొందరు హాస్యాస్పదంగా చూడగలిగారు. నేను అక్కడనుంచి వెళ్ళేముందు ఆ ముస్లింవల్ చైర్మన్ ఒక నిర్మాణం, ఒక పద్ధతి బట్టించాడు నాకు. ఇప్పుడే యింకా ఎత్తున్నాను. అప్పుడెంతో ఎత్తుంటాను? అనాడు అనగా 30 సం.లకు పూర్వం యువకులందరికీ బుద్ధివంతైన ప్యాషన్ వుండేది. కాలరెకు ఒక పిన్ చేయబడేవారు. దానినే 'కాలర్ పిన్' అనేవారు. అనాడు ఆ కాలర్ పిన్ ను చేయబడేవారు ఒక ఉన్నతమైన స్థితిలో పుండేవారని భావించేవారు. నాకు వెళ్ళేటప్పుడు ఏమీ యివ్వారో రామరాజుకు రోజు లేదు. బాబుకు వెళ్ళి ఒక గంటలో 'గోల్డు కాలర్ పిన్' చేయించుకొని వెచ్చి నా కాలరెకు తిగింపించాడు రాజు! ఈ పిన్ చూచినప్పుడల్లా నేను జ్ఞాపకం రావాలని చేతులు వణ్ణుకొని ప్రార్థించాడు. తిరిగి ఉరపిచాడో చెబుతున్నాం. మూలకు పోవడం ప్రాచీనమైనది, ఒక రోజున మధ్యలో ఎక్కడో ఆ కాలర్ పిన్ క్రింద పడిపోయింది. ఈ కాలర్ పిన్ పోయిన రక్షణమే 'నా బంధన పీడింది' అన్నాను. అప్పుడు నేనొక పాట పాడాను. అది ఆర్డోటర్, సోమవారం 21/12 లేది (21-12-1940). అనాడే గృహయాను నేను విడిచి పెట్టింది. ఇది ఒక మాయ. అనగా ప్రాపంచిక సంబంధ వస్తువులే మాయ, మార్పు నాలో రావటానికి ఈ కాలర్ పిన్ పోయింది. ఇదే మార్పు. ఈ వస్తువులు ఏనాడు

మనంను విడిపోరాదు, అదే మాయ అప్పుడు అనాడే వెళ్ళి ఎక్కడో ఇన్ స్పెక్టర్ అంతర్వేది అంటారు నున్న రాతిగుంట పైన బాబున్నాడు. మూలకు పోలేడు. ఆ మూలలో ప్రతిదినం నేనే పార్కింగ్ చేసేవాడను. అనాడు మూలకు వెళ్ళిపోవడంలో ఎక్కడ రాజు? ఎక్కడ రాజు? అని చెప్పి విచారణ ప్రారంభమైంది. పిల్లలందరూ అంజనేయులు గృహానికి వచ్చారు. ఎప్పుడీ నేను చూపలేదు. నేను డిరెక్ట్ చూస్తున్నాను గుంటపైన. ఏదో మార్పు కలిగింది, లేదు మరి ప్రభు కలిగించేదా! ఇంట్లో ఏమైనా జరిగిందేమోనని, అక్కడ చేరిన పిల్లలు బూర్కాల్లో విధంగా చూపిస్తూ వచ్చారు. ఎవరూ నన్ను ఫీట్లో దీయడంలే చెప్పారు. ఫీట్లో రీడ్స్ చూడండి పిడిచీ కాదా పుండినట్లు చెప్పింది. అనాడు సాయంత్రం అంటే ఎప్పుడీ తెలియదు. ఈ రోజుల రేపుకే రాజు ఈ మార్పును గురించి వట్టపర్తి తెలియజేసాడు. నన్ను పిలుచి వెళ్ళానికి అక్కడి నుంచి వెళ్ళేవాడు. నేనుగొంతు పెట్ట బిల్లుకొచ్చింది. అక్కడినుండి ఎల్లబడిలో వెళ్ళాల్సిందే. అక్కడి పిల్లలందరూ చేతులుగా పెస్తామని బయలుదేరారు. అప్పుడు చాలా విచారకలెత్తిన దిషయం జరిగింది. ముగ్గురు పిల్లలం కలిసి ఒకే దిక్కులో చూస్తున్నావంటి. ఒక పిల్లవాడు నిరస్తార్ బుమారుడు. మరొక అమ్మాయి తెలివైనా ఇన్ స్పెక్టర్ కొమ్మ. గోల్డెన్ మధ్య నేను చూస్తున్నాడను. నేను మూలకు మానేసే సరికి ఆ పిల్లరెద్దరికీ మతివ్రదు కలిగి రాజు! రాజు! అనే ఆవేదన అమ్మెట్టి అయింది. నేను బిన్నునిశ్చాను. ఆ దృశ్యము చూచాడు నిరస్తార్ కొమ్మ. ఎడదామను భరింపుకోలేక నాదిలో హాకి చుట్టించాడు. తెడప పిల్లవాడు రాజు! రాజు! అంటూ బుద్ధి చెప్పిపోయింది. విచ్చివాడుగా రియాల్టేషన్ అయినాడు. ఆ పిల్లరెద్దరూ ఈ విధంగా పోవడంలే ఆ మూలకు చూడటం బూర్కాగా పీగము చేశారు. ఆ దిక్కును చూస్తున్నా చూడను సత్యసాయనా దిక్కు అంటారు.

అనాడు లక్ష్మీవారి అని ఒక హాస్యమాస్టర్ న్నాడే వాడు. నేను మూలకు వెచ్చిన రక్షణమే ఆపి

రూముకు రమ్మనమనేవాడు. లోపలకు వెళ్ళినతక్షణమే తలుపులు మూసేవాడు. నన్ను తన కుర్చీపైన కూర్చోమని చెప్పేవాడు. తాను క్రింద కూర్చోని నా పాదాలు వత్తేవాడు. సార్ ! మీరు యీ విధంగా చేయరాదని ఎంతగానో చెప్పేవాడను. ఆ లక్ష్మీవతి అనేటటువంటి వాడు, సీకు తెలియదు యివన్నీ, నాకు తెలుసు సీలో ఏదో ఒక పెద్దళ్ళ క్రి వున్నదనేటటువంటివాడు పాపం ! ఈ విధంగా ఆనాడు ఉరవకొండ లోపల ఇన్ని విధములైన అలజడులు జరిగిపోయినాయి. అక్టోబర్ 31వ తేదీ ఉరవకొండలో పూర్తిగా మార్పు వచ్చిన దినం. ఆ విద్యార్థులందరితో కూడనూ ఒక గొప్ప మార్పుకలిగింది. వారి ఆస్థాయత, ప్రేమతత్వం నాపై ఎంతవరకు పెరిగిందంటే ఒక చిన్న ఉదాహరణ. రెండవ దినం ఒక విద్యార్థిని ప్రార్థన చేయమన్నాడు. స్టేజీ ఎక్కాడు. ప్రార్థన చేయటం ప్రార్థించింది గట్టిగా ఏడ్చేశాడు, ఆ పిల్లవానికి స్వామి జ్ఞాపకం వచ్చాడుట. ఆ పిల్లవాడు ఏడ్చేసరికి పిల్లలంతా ఏడ్చారు. ప్రేయరంతా ఏడుపు క్రింద మారిపోయింది. హెడ్ మాస్టర్ చెప్పాడు. ఇంకా ప్రేయర వద్దు. అంతా లోపలికి పదండి. అతని నిమిత్తం ఏడ్చినదే మన ప్రేయర.

ఆనాటి మానవత్వమనేది ఇంత అమాయకత్వంలో ఉండినప్పటికీసీ, ఆనాడు విద్యార్థులు కేవలం ఒక పవిత్రమైన హృదయాలతో కూడివుండేవారు. ఈనాటి విద్యార్థులవలె విమర్శలు చేసేవారు కాదు, ప్రశ్నలు వేసేవారు కాదు. ఈనాటి విద్యార్థులందు తెలివితేటలు పెరుగుతూ వస్తున్నాయిగావి, గుణం మాత్రం తరుగుతూ వస్తున్నది. ఆనాడు తెలివితేటలు తక్కువ, గుణం ఎక్కువ.

30 నం. లోపల ఈ ప్రకాంతి నిలయంలో ఎన్నో ఘనకార్యాలను సాధించాం. ఈ విధమైన ఘనమైన మార్పులు ఎక్కడనూ జరుగలేదు. ఒక చేతితో ఇన్ని పనులు జరిగాయి. యూనివర్సిటీని ప్రారంభం చేశాం. నక్షత్ర మండలాన్ని తెప్పించాం. ఈ కుగ్రామానికి విమానాన్నికూడా తెప్పిస్తున్నాం. ప్రపంచానికి కేంద్రమయింది ఈ ప్రకాంతి నిలయం. ప్రకాంతి నిలయం

ఒక 'బుని వరల్డు'గా మారిపోతున్నది. రావల్పరి చెలె తున్నా ప్రపంచం నలుమూలల నుండి ప్రజలు పెచ్చున్నారు. ఇంకా ముందు ముందు మీరే చూస్తారు. ప్రకాంతి నిలయం దైభవాన్ని కల్గినా మీరే చూస్తారు. ఈ విధమైన ఆకర్షణ ఒక్క దైవత్వానిదే రిచ్చ అన్యమునకు ఉండదు. భుష్టుములలో దుడుములైన మకరందం ఉండటం చేతనే తుమ్మెదలు వచ్చి చాలు తుంటాయి కాని స్లాస్టిక్ పూలమీద వాలుతాయా !

ఎక్కడ లక్ష్యంయినా : ప్రపంచానికి కట్టడవన ఉన్నది. అక్కడ ప్రతి ఇంటి లోపల భజనలే. మయమా అనేది ఉన్నది. అక్కడా అంతా మిలటరీ ఆఫీసర్లే. అక్కడ నగర సంక్లిష్ట నిత్యం జరుగుతున్నది. 8 నెలల పూర్వం మిలటరీ ఆఫీసర్లందా బర ప్రతిష్ఠ వట్టారు. పేపర్లలోచూడ చూడి పుటారు. అక్కడి గవర్నమెంటు పోవారి, సత్యసాయి గవర్నమెంటు రావారి అని వారు పట్టుకట్టారు. ఆ మిలటరీ ఆఫీసర్లను తీసుకొని వెళ్ళి పిచ్చి పెట్టిందని మెంటల్ హాస్పిటల్స్లో చేర్చారు. ఆ మిలటరీ ఆఫీసర్లందా అక్కడ హాస్పిటల్స్లో చేరి, అక్కడి రోగులను, నలులందరినీ భట్టులుగా మార్చేశారు. ఇది ఒకరు మార్పులే మూరేటటువంటిది కాదు. వారి హృదయాల నుండి అది ఆవిర్భవించాలి.

ప్రేమ స్వరూపులారా !

మీరు ఈ జ్యోతి ఉత్సవాలు జరిపినారంటే, ఇది కేవలం బయటనుంచి కూరినది కాదు, లోపలనుంచి ఊరినది. కనుక ఈ బహిర్ముఖమైన ఈ జ్యోతుల కంటే, అంతర్ముఖమైన జీవనజ్యోతిని పరిశుద్ధ పరచు కొని, కాంతివంతమైన జ్యోతిగా అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. సత్యసాయి సంస్థలన్నీ కూడనూ ప్రేమమయమైన సంస్థలుగా మారాలి. వ్యక్తిగతమైన ద్వేషములను మనం విరూపనం గావించుకోవాలి. జాతి మత కుల భేదములను మనం దూరంగా నెట్టాలి. సీటియే మన జాతిగా మనం భావించాలి. ప్రేమయే మన చురంగా భావించాలి.

(ది 20-10-'90న అవతార ప్రకటన స్పెర్డ్స్ ట్రస్త్ సందర్భమున భగవాన్ దాదావారు చేసిన ప్రసంగంనుండి)

అక్షణావళి

(గత గీతమునకు సమాధానము)

22. సూ. తత్కావే స మహాత్మాభాస
విస్త్రోత్య త్యవహరః

ఇంత ఉన్నది భక్తిమార్గంలో ఉంది కాదు గోపాల
మదిలో కించిత్తుకాదు గుర్తు లేకపోవడం అద్భుత
మైన విషయం.

గోపాలు కృష్ణ భగవానుని మహర్షిల, కృష్ణ భక్తి
లోని ముప్పరత్నం విషణ్ణంకాదు మరుసటిది. గోపాల
స్థాయిని వారు సామాన్య గోపాలువని విన్నవించుట
లేదు. మహాత్మాగానే భావించేవారు. లోకనాథుడు
గనే కీర్తిచాలు. స్మరించుట అర్హ ముప్పణం
కావలెను.

కృష్ణ చేస్తున్న పరాకర్షణం అతిలోక ప్రశంసనీయం.
వారు నానిని కనుకారా చూస్తున్నారు. చెప్పాలా
సంజానే ఉన్నారు. అలాగేనాది రాక్షస సహారం, కంస
పథ, అన్నీ చాటి చెప్పినట్లే. రానక్రీడలో కృష్ణ చేస్తున్న
అనేక చూపాడు వారు చక్కచదివే.

లోక ప్రేమ చేరు. భగవద్ప్రేమ చేరు. భగవ
ద్భక్తి భేద కావం లేదు. గోపాలు కృష్ణ ప్రేమ
చేసి కలహించుచుంటుంది అందుకొక్కట.

భగవద్లో గోపాలు కృష్ణునిలో ఇలా పనికినుట్లుగా
ఉంది.

“ ఓ కమలానా ! కమలానరీ ! కామనీ మదనా !
అక్షిణికి అనందం కలిగించే నీపాద సేవాభాగ్యం
మాకు కూడా ఒక్కంటి ప్రసాదించావు. రానక్రీడలో

మా లోకంలు చిచ్చావు. లోకావళులనే కాదు మమ్ము
కూడా అనందపరుచిన మహర్షులవీవు.

నీవు మా మంచేకాదు జగద్వారిని. మా నాథుడే
కాదు ప్రలోకనాథుడవు పురుషుడవు నీవు బుద్ధులవే.
నా దేవరేంద్రులందా శ్రీలోకమే. పురుషులైనవన్న
నామం నీకే ఉనును.

శ్లోకములు
“శాంతి” బంధాంల మేరకమేళనశాంతి
శ్లోకములు

నీ కృపారేం కోసం లేవమని జన్మలెల్లరు ఆహ
ర్నికలు ఆయాస పడుతుంటారు. కొందరు అక్షిణికి
లభ్య నీవక్షంలో మరమ్మరికి స్థానం లేకనుకొంటారు.
కానీ భక్తులైన చలనీయీకి స్థానం ఇచ్చిన ఏయా
మయ్యింది. ప్రపంచ అయిన బుద్ధులు పాలించి లోక
లీర్పి మహానందం పండిపెట్టిన ఉదార గుణవారిని

నీ పాద రజం కావాలని, జన్మ జన్మలందుండి ముని
గనాలు కోరుతున్నట్లే చేమూ కోరుతున్నాము. నిన్ను
శరదాగరి చేయకొంటున్నాము. గోపాలలో చలాటికి
మా మధ్య అవలించావు. మా జన్మలు కన్యమైనాయి.
నీవు కేవలం నందనందనుడివి కావు. పరమానంద
మూర్తివి, పరంభానుడివి, పరాత్పరుడవు. నున్న జీవ
లోటికి అభివరిది. సద్భారాభ్యుదయ”.

గోపికలు కృష్ణుని పరమాత్మ అనే భావించి అర్హ
సమర్పణ కాదించారు. ఇది అనేక ప్రమాదాలలా
నిర్ధారించబడిన విషయం.

ప్రమాద చేసినా శ్రీలోక ఇలా అన్నాడు—

మంజువాణి

పాతశాల కెళ్ళి పాఠాలు చదువగ
దారిద్ర్యక- నిల్చి డాబు సేయు
నచన్తకోనివాడు చదువు 'కొనును' నేడు
మమ్ము బోవుమమ్ము మంజువాణి !
కలిమి కల్గునాడు కావలసినవారే
కలిమి తొలగెనేని కానివారు
గాలివాటు నరుల గారడీ నమ్ముద్దు
మమ్ము బోవుమమ్ము మంజువాణి !
మనసులోన కుళ్ళు, మాటలోన మధువు
మోసమెంతో చేసి మోదమందు
తెంకలె నవాడు తేనె పునైన కలి
మమ్ము బ్రోవుమమ్ము మంజువాణి.

- భరవధుట దేవీప్రవాష్

హరి పూజార్థము వట్టుడు
సుర కన్యలు భూమి యందు సుంపెరుతున్నా
హరి కగ్రజుడై శేషుడు
హరి కళతో బుట్టు తత్త్వియారంభంనై
ఈ జ్ఞానం కలిగి పుట్టినవారే గోపికలు.

23 సూ. తద్విహీనం జారాణామివ

భగవంతుడని తెలుసుకోకుండా సామాన్యుడని భావించి అతనిపై ప్రేమ ప్రకటిస్తే అది జారత్వం వలె వుంటుంది.

విశ్వం భక్తి కాని జారత్వం. భగవంతునిపై విస్మయమైన నిష్కామమైన ప్రేమానందమే భక్తి. ఆ ప్రేమానంద భగవద్భక్తికి ప్రసాది. లేనిచో తెలియక కానీ భగవంతుని యెడల అనన్య ప్రేమ వ్యక్తమైతే అది నిష్పలం కాదు. కాగా తెలిసి చేసిన భక్తి మానవునికి విశేష ఫలం ప్రసాదిస్తుంది.

ఎకైక నిష్ఠతో చరద్రహ్మపై భక్తి నిలుపడేక నిద్రించి పొందలేక వంచబడై వివిధ దేవతలను ఆరాధించుట వ్యధిచరించటం అవుతుంది. భక్తి అవ్యధిచారిణి అయి వుండాలి. బలహీనమైన మనస్సు వ్యధాచారిణి స్థాన మవుతుంది. (జారత్వం అంటే దేవాంత పరిధావలో చలలముగా తిరుగుట లేక మనశ్శాంతిలభ్యం అని అర్థం.)

దివ్యమైన ప్రేమ హృదయ నందింది. అది అది నిగూఢం. ఎవరికి అర్థమౌగిగా వుండదు. దయ దర్పణంలో తన శిల సంపదను పరీక్షించుకోవారి. విశ్వం నిర్మల పవిత్ర ప్రేమతో రృష్ట చేపుని ఆరాధించి గొల్లదామలు పరమానందాన్ని పొంద గలిగారు. ఇంక పదిల చరిత్రలు కనుగొనే వీరి చరిత్రగల దానపరాన్ని శుభమహర్షి ప్రేమానంద్రితో పరీక్షిస్తూహారాజులు పిలిచింది తెప్పి మోక్షం లభిం చేరారు.

ఈ ప్రేమ భగవత్ సరం అయినప్పుడు మనసు పవిత్రం, పరమాదర్శం అవుతుంది. దీనికి వ్యతిరేకమైనది ప్రేమ కాదు, కాకాడదు. పరివ్రత పరివ్రతా నర అయి పటే లలపడు. చేపించడు. అర్థ భట్టుడు తన ఇష్టమే నిర్ణయిస్తాడు. అంతిమార్థాని అన్యదేవతలను ద్వేషించడు. గోపికామణులు లక్ష్మీకృ దుని వీరైక దీక్షతో వెతుకవారుడని యోజన పండుకడని సేదించారు.

ఘన లక్ష్మీ యుతమై-విసన్

శుభదమై-కామాది నిర్భయము-
ససకాదిస్తుతమై-నిరంతర తపస్సంతస్త
పుష్కలగ జీ

వనమై-యొప్పెడు నీ కథామృతము

ద్రావంగల్లగ భూరి చా

న గూఢత్వము చేనివారలను

మా నారీ మనోహరతా !

21 నూ. నాస్తిక తస్మిన్

తత్త్వం సుఖతత్వమ్

రాకీర పేర్లను పెద్దపూరాలలో పెరన్నురి సుఖాధిపతి అనుతంగా పుండుంది. కానీ ఈ పరమప్రేమ అంతా విస్తృతం, పరిపూర్ణ చ్యాగం చేయక ఇది ఉత్తమోత్తమం.

కాములు అని సుఖం, అని ఇంద్రియ ర్మద్య మాత్రికల పూరితం. కానీ పరమ ప్రేమస్వరూపులైన భక్తులు పరిసృఖం పరోపకారం పరమానందం అధిపతిస్తారు.

గోపికలు పరిపూర్ణ చ్యాగమయ జీవులు. ఆ నారీ జనం అని సుఖం అని గౌరవం లేన జీవనం 'పేదలు' అని అర్థమింపలేదు. పరాత్పరుని కానందం కోసం రాము విషయం పరిపూర్ణ అని వారి విశ్వాసం.

పరమాత్మనిస్తే గల ప్రేమ కాదుం కాదు. భక్తులు కాములు కాదు. ర్మద్య పరమాత్మ కాములు కాదు. ప్రేమ ముఖం, ప్రాణం, ముద్రామూర్తి, ముఖం, అంశం వామనం సంపూర్ణం, సందానం. గోపికలు కొలుచున్నది ఆ పరమాత్మ కానీ ఒక గొల్లదానినీ కాదు, ఒక రావణుడూ కాదు.

గోపికలు గోపాలులూ లేదు లేదు భవములను, మనుషులను, శరీరాలను ముడుచుకొని దిహారాను అహారాను ఉపనాసను ప్రేమకాలను ర్మద్య చేపుని పొడవించినాట పూజాసామాగ్రిగా, యజ్ఞేత్వం నిర్వేద్య బ్రాహ్మణి సామాగ్రిగా సమర్పించారు. విశ్వపతి సుఖం మాత్రమే కోరుకున్నారు. ఆయన అనందం వాస్తవ ప్రేమనా చేకూర్చే కానీ అమరసం మాత్రిక కాదు. వారు ఆ పరమప్రేమను పరమానుభవం మాత్రికం పొందారు.

ఇదే కామానికి ప్రేమకం గల అంశం. కాదుం ఇతరులనుండి తనకు వాదనల సుఖం కోరుతుంది. పేర్లను తననుండి ఇతరులకు సుఖం అందించాలని కోరుతుంది.

* మీరు తెలుసా ? *

1875 నే -ంగారలోని "బరీ" వద్ద సాధించి బడింది.

* మరేయూ, బర్మాలో దీపావళి లోజున ఇక్కడ చక్కగా అలంకరించుకొని, దీనుల విందైన సంగీతం విని ఆనందిస్తారు. ఇక్కడి దాగి పాత్రంలో దీపావళి జ్యోతులను విని గిస్తారు. బర్మాలో ఈ పండుగ పేరు "లంగీజా" ఆ లోజున బర్మా ప్రజలు బుద్ధుని పూజిస్తారు. దానినందా కాలుస్తారు.

* అట్లాంటిక్ మహాసముద్రంలో "సెయింట్ పాల్" అనే ఓ రకం చేప వుంది. ఈచేపలో దీని చేగం గంటకు సుమారు 70 కిలోమీటర్లు.

* సుప్రసిద్ధ ఆస్ట్రేలియన్ పియానిస్టు హెర్బెర్ట్ గ్రాఫ్ అయింగ్స్ యుద్ధంలో చెయ్యి పోయినప్పుడు అతని ముకుర సంగీత జీవనమే అంతమయిందన్నారు. కానీ ఆయన ఒక చెత్తనే పియానో మీద ముకుర స్వరాలిని పరిమళనానినీ ప్రయత్నించాడు. దాంట్లో సఫలీకృతమై పేరు పొందాడు.

ర్మద్యస్వామికి సర్వం సమర్పించటం, ఆయనపట్ల శ్రావణం వియోగం రచిగితే పరమవ్యాపితం చెందటం, 'స్వామి సర్వాత్మాదు సర్వరక్షకుడు' అనే జ్ఞానం రచిగి ఉండటం, మురళీ లోతుని ఆనందంలోనే రామా ఆనందం అనుభూతి పొందటం ఈ యెదలైనవి గోపికల లోని ప్రేమ గుణాలు.

భగవాన్ శ్రీ నరసాయి ఐ వ అవతార ప్రకటన వైభవం

ది 20-10-1940 న తమయొక్క దివ్యావతార చిత్రాన్ని చాహుటంగా రోకానికి చాటి చెప్పారు భగవాన్ శ్రీ నరసాయిదావా! అప్పటికి దాదావారికి 14 సంవత్సరాల వయస్సు.

అంతవరకూ తన తల్లిదండ్రులకు ముద్దుల బిడ్డడు, లక్కలకు, అన్నలకు ప్రియమైన చెమ్మడు. ఉపాధ్యాయులకు ఒక ఆదర్శ విద్యార్థి! కానీ ఆ క్షణం నుంచి

పాతూరి ప్రసన్నం

అతనిది ముద్దెర కుటుంబం! ఉదయించే గూర్కుని ఒక ముప్పుకునక కప్పిపుంచలేనట్లు, ప్రజ్వరిల్లే మహా జ్వాలను ఆవరించిన పొగ అణచలేనట్లు, ఉప్పొంగి ప్రవహించే జీవనదినీ గుట్టల మిట్టల విరోధించలేనట్లు ఆకాశాన్ని గుప్పిట్లో దాచలేనట్లు, కారణజన్ముడు, అవతారమూర్తి అయిన శ్రీ నరసాయిదాదావారిని రాను జన్మించిన కుటుంబం పరిమితం చేయలేకపోయింది.

“మాను నన్ను విడిచిపెళ్ళింది. నేను మీకు చెందిన వాణ్ణి కాను. నేను సాయిబావాను. నేను వెత్తున్నాను. నేను నిర్వహించవలసిన మహర్కార్యం వేచి వుంది. నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు. ఇంకెవరకు ప్రారంభించనటువంటి నా కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారి.” అంటూ 14 వ యేట తమ దివ్యావతార చిత్రాన్ని ప్రకటించి, యిట్లు విడిచి తమ భక్తుల బృందంలో బాణావారు ప్రవేశించారు. ఈ అహుర్త్య సంఘటన, ఈ ధర్మోద్ధరణ మహాదారంభం, ఈ మానవ కల్యాణకరం ఈ రీతిగా నాటి అవతార ప్రకటనతో ఆరంభం అయింది. ఇది జరిగి 90 సంవత్సరాలు గడిచినందున

భగవాన్ దాదావారి భక్తులందరూ అవతార ప్రకటన స్పర్శోత్సవాలు చేసుకుంటున్నారు. వంద దేవాలకు పైగా ఈవాడు ప్రకాంతి నిలయంలో 29-11-1990 న జరిగే దివ్యావతారుని కీర్తి పుణ్య దినోత్సవంలో పాల్గొంటున్నాము. అక్షలాదిగా భగవాన్ దాదావారి దివ్యావతార సందే నిన్ని వివరాలికి, రికార్డులకు విశేష శ్రద్ధా నిలయం పెట్టారు.

అవతార పురుషుని గూర్చిన కొన్ని ఆలోచనలు :

భగవంతుడు మానవ రూపాధిలో అవతరిస్తేనే మానవునికి రూపా భగవంతుని గుర్తించే అవకాశం కలుగుతుంది. అందుకే అవతార పురుషుని “పైపం మానుష రూపేణ” అన్నారు.

“There is a special class of world teachers (avatars) over and above the ordinary spiritual masters. If they command, over the lowliest of the low becomes a mahatma. They are the teachers of teachers they are the highest divine manifestation in human form. We can achieve God-realisation only through them. We cannot but worship them, in fact we are bound to worship only such avatars” అంటూ సాక్షాత్తు వివేకానంద.

“అవతార పురుషులు గురువులకు గురువులు. వారి ఆజ్ఞలయితే చాలు అభిమాధ్యక్షులైన మానవులు రూపా మహాద్భుతపురారు. వారే మానవ రూపంలోని దివ్యావతార స్వరూపులు. వారి పాలననే మానవాళి ఆస్తి సాక్షిత్వం అంటుంది. వారే మానవాళి లక్ష్యాస్తుంది. వారే దివ్యావతార స్వరూపులు” అంటూ సాక్షాత్తు వివేకానంద.

ఒక్క మాటలో చెప్పవలెనంటే మనకు గల కాస్త్రాలు, పురాణాలు, యితిహాసములు భగవదవతారాన్ని ఎలా పెట్టిందాయో, ఆ పద్ధతలన్నీ దాదా చారిలో యదార్థం అవుతాయి. ఇది కాక వివిధ మతములలోని ఆచార్యులు, జ్ఞానులు, జీవన్ముక్తులు భగవంతుని దివ్యత్వాన్ని గూర్చి రాము అనుభవించి చేసిన ప్రవచనాలు చూచా బాదాచారి యందున యదార్థం అవుతాయి. భగవంతునికి భక్తునికీ మధ్య, మనుజునికీ మాధవునికీ మధ్య, భూలోక పృథ్వినికీ, పరలోక పితరూ మధ్య గల అజ్ఞానమనే రెండు తొలగించి జీవునిలో గల దేవుని అనుభవంపజేయటం కాలేత అవతారమూర్తి ఆవిర్భవించేది. ఈ Direct experience కోసమే, ఈ ప్రత్యక్షమధారీ కోసమే సకల మానవాళి ఈనాడు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దివ్య పాదాలను ఆశ్రయిస్తోంది. ఇంతవరకూ మోక్షమైంది గానే దుగిరిపోయిన అర్చకానందం పుస్తకాలను, మస్తకాలనూ చాటి చూసానికి ఐదు ప్రత్యక్షమధవం అయింది. ఈ పరిణతి సాధన రోజుం యొక్క సాధన సాధల్యం ఒకటే కాదు. దివ్యావతారుని శృంగారపీఠం యొక్క ప్రతిఫలం. కనుకనే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాదాచారికి సమకాలికులు పెట్టటం ఒక అదృష్టం. వారిని సందర్శించటం అందరికీ అదృష్టం. వారి దివ్య ప్రబోధలను వినిపించుకుంటే సేవాసారసను, సేవాయోగాన్ని నిత్య జీవిత పరిమాపదగా నిర్వహించటం మరలత అదృష్టం.

తమను గూర్చిన భగవాన్ ప్రవచనాలు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాదాచారి అనుభవణ ఫలితంగా ఈనాడు ఒకరినొకరు వ్యక్తిగత, సామాజిక వికాసమును గూర్చి చెప్పేముందు, వారి దివ్యత్వమును గూర్చిన కొంత అవగాహన మనకు కలగాలి. అందుకు భగవాన్ బాదాచారు ప్రవచించిన సాయీ తత్వ విశేషములే మనకు ఆధారం. బాదా చారు అంటారు -

“బాహ్యదృష్టిలో చేసే నిర్ణయములు వాస్తవములు కావు. అదే విధముగా సాయి తత్వమును బాహ్య దృష్టితో చూచి, సాయి యిట్టివాడు, అట్టివాడు అని అంటున్నారు. పీరు సాయి లోని పరివ్రతను, యదార్థతను, నిత్య సత్యమును ఏ హద్దును గుర్తించలేకున్నారు. సాయి శక్తి అపారము, అనంతము సర్వ శక్తులు సాయి హస్తగతమై పున్నవి.”

“నా శక్తులకు హద్దులు లేవు. నా తత్వమున కేమాత్రము నియమము లేదు. అనంత శక్తి, అనంత తత్వము, అనంత వ్యక్తిత్వము నా చేతులందున్నవి. దీనినిగూర్చి నేను చెప్పవలసి పెట్టినది కనుక చెప్పుచున్నాను...”

“ఒక విధముగా నేను ధర్మ పరాధీనుడను. సామాన్య మానవుని రూపంలో సేతో కలిసి మెలసి సంచరించుటా ఆచరణ పాటించు పున్నప్పటికీ మేనా వంతులు శక్తివంతులు చూచా నా శక్తివి, నా స్వభావమును అర్థము చేసుకొనలేరు. మానవత్వమును వీరత్వ పరచి, ఆత్మ చక్రమును విరూపించి దైవత్వము స్థాయిలో చేర్చుటే నా లక్ష్యము.”

“ఎన్నో మహాత్మర కార్యములు నిర్వహించటానికీ మానవలోకాన్ని ఉద్ధరించటానికీ, మానవులందరికీ ధర్మ చారిత్రియ మార్గములో నడిపించి వారిని గమ్యస్థానములో చేర్పించటానికే వచ్చాను.”

“సాయి అనగా సత్యము, దివ్యమాత. వాదా అనగా పిత. కాబట్టి సాయిబాదా అనగా పైదివి మతా పితలని అర్థము. నాయందు చల్లి గుణములు తండ్రి గుణములూ రెంటూ ఉన్నవి. ఈ రెండు స్వభావములూ నాయందున్నందున ఇది శివశక్తి స్వరూపము.”

“అవతార రహస్యములను గూర్చి తెలుసుకొనుటకు ఎంతటి పండితులూ దురవగాహమై యున్నది. విమర్శకులకు అంతు లేదు. వినుచున్న సాధారణ శ్రీలకు మాత్రము సూచనప్రాయముగ అపంత గోచరించునేమో.”

“నేను మానవుడను కాను. మానవాతీతుడను కాను నేనెవరినని మీరునుకోవచ్చు. నేను సత్య ప్రబోధకుడను. నేనే సత్యం, శివం, సుందరం.”

“నా తత్వము అగమ్యము, అగోచరమును ఐనది. ఇప్పుడే కాదు. ముందెప్పటికైనా, ఎంత శ్రమించి విచారించినా నా తత్వము సర్వ మానవులకును గ్రహించుటకు ససాధ్యమైనది. కానీ నా ఆనందానుభూతి మాత్రము నమ్మినవారికెల్ల నూ, ఖండాంతర మతాంతర మానవులకు సహజము అనుభవైక వేద్యముగానుండును. మాయామానుష దేహినై యుండుట వలన మానవులు సన్ను గుర్తింపరై. నా నిజస్వరూపమును గుర్తింపుడు. మానవులు పూజించు యితర దైవ రూపములను పోలినదే ఈ దివ్యమానవ రూపోపాధి అని తెలియుడు. ఈ సత్యసాయి దివ్యరూపోపాధి శ్రీ భగవానుని దివ్యావతారమనియే మీరెరుంగుడు. ముందెన్నడోగాక వర్తమానములోనే ఈ శీరోపాధిని కేవలము సర్వ తత్వముగ గుర్తించి, గ్రహించి, విశ్వసించి, పూజించు చుండుట మీ జన్మాంతర పుణ్యఫలము వలననే మీకు లభించెనని తెలుసుకొనుడు. విశ్వమెల్లను అచిరకాలము లోనే శ్రీ సత్యసాయి దివ్యావతారమును సందర్శించి బ్రహ్మానంద సాగరమున నోలరాడగలడు.”

పై సందర్భములలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారు తమ దివ్య తత్వాన్ని గూర్చి చేసిన ప్రకటనలు సాధక భక్తులకు సులభ గ్రాహ్యములు. భగవాన్ బాబా వారి దివ్యత్వాన్ని సాధక భక్తులుగా అనుభవించిన జ్ఞానురూపులు ఒక్క భారతదేశంలోనూ, హిందూ మతంలోని వారేకాదు, అన్ని మతాలలోనూ, అన్ని దేశాలలోనూ ఈనాడు ఉన్నారు. 28-11-1938 న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు అవతరించిన రోజు ననే శ్రీ అరవిందయోగి పుంగవులు, “శ్రీ కృష్ణుడు తిరిగి అవతరించినాడు, ఒక అమావృతైన విశ్వశక్తి విశ్వమును నడిపించును. సకల ప్రాణుల హృదయము లందునూ అమరజ్యోతి ప్రకాశించును. దైవమాణిని జన

దాహ్యము వినగలడు” అని ప్రకటిస్తూ, “దివ్యశక్తి మానవాకారంలో ఈ పృథ్వి తత్త్వంలోకి దిగివచ్చింది. అవతరించింది” అన్నారు.

సంక్షిప్తంగా దివ్యావతారుని అవతార తత్త్వమును గూర్చిన వివరణ ఇదే.

“నిదానము చేసిన, కొద్ది రోజులలోనే ప్రపంచము లోని అన్ని దేశాలవారు కూడా ఇక్కడ చేరుతారు.”

“మీరు నమ్మవచ్చును. నమ్మకపోవచ్చును. సర్వమే నా యదార్థము. అదే నా తత్త్వము. నా పేరు కూడా సత్యము. నా ప్రచారమే సత్యము. కాబట్టి నా తత్త్వము కూడా. విశ్వవృక్షముగా ద్వాపతి వచ్చును. నేను వచ్చినదే ఆ నిమిత్తము కొరకు.”

ఒక్కొక్క యుగములో ఒక్కొక్క అవతారము ఒక్కొక్క రావ్యరూపము నిమిత్తము జరిగినది...

“లోకములో నాస్తికత్వము ప్రబలమయినది. మానవులు ఆత్మవిశ్వాసమును పూర్తిగా కోల్పోయినారు. దైవమనగా ఏమి? అను ప్రశ్న చేయువారు అధిక మయినారు. అన్యాయము, ఆక్రమము, అనిశ్చయము, అనాచారములే సదాచారముగా ప్రచారమగుచున్నది. సత్యమునూ, ధర్మమునూ కేవలమూ అనాచారముగా త్రోసిపుచ్చుచున్నారు. ఇట్టి పరిస్థితులలో సదాచారమును, సత సంతప్రదాయమును, ప్రచార ప్రబోధనలు సరిపి ధర్మసంస్థాపనము నిర్వహించు నిమిత్తమై ఇప్పుడు రావటము. ఇది యావత్ భారత భూమిలోనేగాక యావత్ ప్రపంచమంతయు వ్యాపించును”.

భగవాన్ బాబావారు తమ 14 వ ఏట నుండి చేసిన దివ్య ప్రకటనలు ఎన్నెన్నో ఉన్నాయి. ప్రపంచ మానవాళికి మంచిరోజులు రానున్నాయని చెప్పే ప్రకటనలు కూడా ఎన్నో ఉన్నాయి.

ఈనాడు అనాచారాలూ, అధ్యాచారాలూ ముందెన్నడూ లేనంత ఘోరంగా పెరిగిపోతున్నాయి. మానవత్వపు విలువలు పతనమైపోతున్నాయి. ఈ సందర్భ పరిస్థితుల్లో

Do Good, Be Good, See Good. This is the way to God Realisation. మంచిని చేయి. మంచిగా వుంటు. మంచిని చూడు. ఇదే భగవంతుని సాక్షాత్కారానికి మార్గం—అని భోధిస్తున్నారు బాబా.

సమకాలీన సమాజంపై బాబా ప్రభావం:

ఇలాంటి దుస్థితిలో ఒక మంచి భావన మనలో కలుగుతుంది. ఈ దుస్థితిలోనుంచి ఒక మంచి, మార్పు రావటం, ఈ పీఠటి గుర్తులోనే ఒక చెలుగులేఖ పట్టటం, ఈ బుఖాను కేంద్రంలోనే ప్రశాంతి కెంద్రాని వుండటం అనేదే దైవప్రేరణ అనిపించుకుంటుంది. ఈ మార్పు 201111 వ సంవత్సరం నుండి చిత్తమణి భగవాన్ దాదాబాబు తెలియజేస్తున్నారు.

ఇండోనేషియాలో సుప్రసిద్ధంగా సేవ చేస్తున్న భగవాన్ శ్రీ సతీ సాయి సేవా సంస్థలు అచట యువ ఆచారాలపట్ల ఎంతో ప్రోత్సాహ పరుస్తున్నారు. అచటి ప్రాధాన్య విధానం గంలోకాదా మానవత్వపు సేతుల పక్షం మీదుగా జరుగుతోంది. ఈ సరి ప్రధానాన్ని ఇండోనేషియా హాలులు అమ్మకానిస్తున్నారు. అందుకు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థల హాత్మక బాలా ప్రస్తుతంగా నిర్వహించబడుతోంది భగవాన్ దాదాబాబు సనాతన సాంఘిక విప్లవ విప్లవాలపై తెలుస్తోంది.

అలాగే ఇటలీలో కూడా సైరిక విలువల పునరుద్ధరణలో అచటి ప్రముఖులు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థతో ఎంతో సహకరిస్తున్నారు. ఇదే రీతిగా ఈనాడు ఉంది దేశాలకు పైగా భగవాన్ దాదాబాబు దివ్య ప్రధానానికి లోనై నాయి. అయితే భగవాన్ దాదాబాబుని ప్రశాంతి నిలయంలో దర్శించే నిమిత్తం పందలాదిగా, చెలాదిగా ప్రజలు ఉన్నానే వున్నారు.

ఈ రీతిగా భగవాన్ ప్రధానంచేత ఈనాడు ఆధ్యాత్మిక పునరుజ్జీవనం కాకుండా, ఆధ్యాత్మిక విప్లవం మానవాళి అంతటాలోనూ రూపు దిద్దుకుంటున్నదని శ్రీ విక్టర్ కానూ (Victor Kanou) అనే ప్రముఖుడు అన్నారు.

పీఠ లండన్ లో అచ్చగా కేరళ సాంస్కృతిక విరాసాతానికి పని చేశారు. “భగవాన్ దాదా ఈ ప్రపంచంలో సంభవించటం ద్వారా మానవ జీవితాల్లో అపరిమితమైన చూపులు చూపు దిద్దుకుంటున్నాయి. ఆధ్యాత్మిక మార్గం దిశగా వెళ్ల మార్పు జరుగుతోంది. ఆధ్యాత్మిక విప్లవం వచ్చేకాలం చదివడిగా పరుగు లిడుతున్నాయి. నా జీవితంలో విప్లవాత్మకమైన మార్పులు దాదాబాబు సాన్నిధ్యంలోకి వచ్చిన అనంతరం కనిపిస్తున్నదన, నేను స్వామి కార్యక్రమాన్ని ఆధ్యాత్మిక పునరుజ్జీవనం అనటం కంటే ఆధ్యాత్మిక విప్లవంగా తెలుస్తోంది” అన్నారు శ్రీ విక్టర్ కానూ.

స్వర్ణయుగం వస్తోంది

పీఠంలోనే మంచినీళ్లు ఉన్నాయి. భారతీయ నాటకభర్తల ప్రపంచం అంతటా కూడా గుర్తింపబడుతుంది. గౌరవించబడుతుంది. ప్రధానంగా అంకితం అయినవారు దేశనాయకులు అవుతారు. వారందరూ

నిష్పార్థంగా దేశ ఉన్నతికి పాటు పడతారు. పరిపంచ దేశాలలో భారతదేశం కూడా ఒక అగ్రదేశంగా రూపొంది, ఓంకార దేశాలకు దోవ చూపించుచుంది... ఈ రీతిగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిదావావారు అనేక సందర్భాలలో చెబుతున్నారు. ఇటీవల ఇటలీలోని మేదాపులతో కూడిన ఒక పెద్ద సమావేశం జరిగింది. అందులో ప్రముఖ డాక్టర్లు, ప్రొఫెసర్లు పాల్గొన్నారు. వారందరూ సాయి తత్వాన్ని గూర్చి చర్చించి, దిగ్భ్రాంతి చెందే ప్రకటనలు చేశారు. ఫ్రెంచి జ్యోతిర్వాత్సవేత్త నోస్ట్రాదామస్ చెప్పిన భవిష్యవాణి ఋజువవుతోంది. ఈ కల్లోలిత జగత్తునుంచి మానవాని బయట పడవేసే ఒక అద్భుత దైవావతారుడు భారత దేశంలో అవతరించాడు. అదిదే సత్యసాయి, అని పై సమావేశంలో ప్రముఖ ఇటాలియన్ మేదాపులు చెప్పుకున్నారు.

లండన్‌లోని ప్రముఖ విద్యావేత్త సర్ జార్జి ట్రెవిలియన్‌వారు నోబిల్ బహుమతి గ్రహీతలు. లండన్‌లోని వెస్ట్ మినిష్టర్ హాలులో జరిగిన ఒక బ్రహ్మాండమైన సమావేశంలో వారు భగవాన్ శ్రీ సత్య సాయిదావావారిని రానున్న స్వర్ణయుగానికి కర్తగా పేర్కొన్నారు.

ప్రపంచం చిన్నాభిన్నమై పోతున్న ఈతరుణంలో భగవంతుని ప్రత్యక్ష దర్శనం మనకు లభించింది. “పరమేశ్వరుని చేరుకొనే ప్రాచీనమైన రాజమార్గాన్ని బాగు చేయటానికే వచ్చాను. ఒక జాతి, మతం, కులం తరపున రాలేదు. మానవులందరి హృదయాలలోనూ పేర్చు జ్యోతిని వెలిగింపజేయుటే నా పని” అన్నారు బాబా. సాక్షాత్తు ధరి మీదకు భగవంతుడు దిగి వచ్చి చెబుతున్న మాటలివి.

“మానవత్వం మేర్కొనాలి, మేర్కొంటున్నది. ఈ శతాబ్దం చివరినాటికి మానవ సమాజ దేహంలోని జీవకణముల వంటి చారెండరో చైతన్యప్రేరితులై తమ్ము తాము భగవంతుని యిచ్చకు అంకితం చేసుకొనే మానవలు రావలెన్నాయి.

వివాదిత ప్రపంచ ప్రజాశాసనం ప్రారంభమైంది. ఈ ప్రజాశాసన ఉద్ద్యమం క్రమంగా దేశం పుంజుకుంటోంది. దాని పిలుపును వినగలిగిన ప్రతి ఒక్కరినీ ఉన్నత చేతనావస్థకు లేవనెత్తి కర్తవ్యజ్ఞి స్వీకరానికి అర్హతను ప్రసాదిస్తున్నది. ఎదురు నిలిచినవారిని ప్రకృతుకు తోసి ముందుకు సాగుతున్నది. ఈ ప్రవాహం వాటికి చిట్టుకోలేక కొందరు కొట్టుకుపోవచ్చు. ఈ మహా ప్రవాహానికి అనుకూలంగా నడిచి, కాలానుకూల నిలచేవారు నవయుగానికి సందేశవాహకులవుతారు. మన జీవితకాలంలో జరుగుతున్న అత్యద్భుతమైన సన్నిధేశమిది. మానవాని ఎదుర్కొంటున్న విపర్లు రాలిగి చీలుచుంది, స్పృహయుగం వచ్చి తీరుతుంది. “నాకు అవజయం అన్నది లేదు. చెనురకు రికగటం అవరక పురుషుని స్వదాం రాదు” అన్నారు బాబా.

ఈ రీతిగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిదావా రానున్న స్వర్ణయుగాన్ని నిర్మించే విధాతగా ప్రపంచ మేదాపుల చేత గుర్తింపబడ్డారు.

ఈ తరుణంలో మనం చూచా భగవాన్ సంకల్పాన్ని శిరసావహించి మానవ కల్పానికీ లేదు చేద్దాం. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సందేశాలను అనుసరించి మనం యితమరూ నడచిన దుర్మార్గపు దాటను విడ నాడుదాం. అదే మనకు వ్యక్తిగతంగా, సామాజికంగా, సా శ్రేయస్సు కలిగించే మార్గం, అంటారు గోటర్ బహుమతి గ్రహీత సర్ జార్జి ట్రెవిలియన్.

ప్రపంచ మేదాపులమీద భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రభావం ఈనాడు ప్రస్తుతంగా గణనీయంగా కనబడు తుంది.

“స్వాధ్యాన్ని విస్మరించి, అహంకారాన్ని అణగ బ్రొక్కి, పదవీ వ్యామోహాలను పారబ్రోలి, సంబుధిత భావాలను విడనాడి, సమాజ మేమమునకు, ధర్మస్థాప నకు, న్యాయ పరిపాలనకూ కంకణం రట్టుకొందారి. దుఃదృష్టవశాత్తూ శత్రువులకు అడ్డాలే మేల్చుచున్నాయి. త్యాగం, న్యాయం, ధర్మం, సేవ ఒక వ్యాపారంగా

మారిపోతున్నాయి. స్వార్థం రాజకీయ నాయకులలోనూ విద్యాదికులలోనూ విలయతాండవం చేస్తోంది. అపకార వ్యాపారాచారం పదవీ కాంక్ష పెచ్చు పెరిగిపోయినవి. ఒకప్పుడు ర్యాగభూమిగా, కర్మభూమిగా, తపోభూమిగా పేరు పొందిన భారతభూమి భోగభూమిగా మారిపోతున్నది. అందువలననే దేశంలో యిన్ని రోగములు బయలుదేరినవి. ఈ విధానం మారాలి. చరిత్ర పునరావృతం కావాలి. ర్యాగశీలురు మీలో వేలకు వేలు ఆవిర్భవించాలి. ప్రతి భారతీయుడు తిరిగి ర్యాగమూర్తి కావాలి" అన్నాడు భగవాన్ దాదా. రానున్న స్వర్ణయుగానికి ఈ పరివర్తనమే మూలకపాత్ర వహిస్తుంది. ఇంతవరకూ మనలో ఎన్ని చదివినా, ఎన్ని విన్నా ఈ పరివర్తనం కలగటంలేదు. మహా ప్రభంజనం వీచినప్పుడు దానిని అడ్డుకునే మహావృక్షాలు సైతం చాకటివేళ్ళతో డెక్కగిల్లి పడిపోయినట్లుగా, ఈనాటి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దివ్య ప్రబోధంయొక్క ఫలితముగా ఎంతరెండరిలోనూ తమ స్వార్థం, సంకుచిత తత్త్వం అనే విషవృక్షాల సమూహం విరిగిపోతున్నాయి. దారిద్ర్య దిష్ట పరివర్తనం కలుగుతోంది. ఇదే రానున్న స్వర్ణయుగానికి రావడాట అంటున్నాడు ప్రపంచ మేధావులు.

స్వర్ణోత్సవ నివాళి

భగవాన్ దాదాదారి అపకార ప్రకటన స్వర్ణోత్సవ సంవత్సరంగా ఈ 1990లో దాదాదారి భక్తులు ఎన్నెన్నో ప్రత్యేక సేవా కార్యక్రమాలతో సాయోజ్యులనికీ సేవ చేశారు. స్వామికి ప్రీతి గొర్రెపి ఈ నిర్మల, నిరాదంబర, నిశ్చలమైన ప్రేమపూరితమైన సేవలే. సకల కాషాయ అవిస్తూభుద్ధైన శబ్ద బ్రహ్మమును ఎన్ని ప్రోరాలు చేసి సంతోష పరచగలం? సకల జగత్తు రాముగా వెలసిన విశ్వేశ్వరునికి ఎన్ని ఆలయాలు నిర్మించి పూజించగలం? అఖండ దివ్య జ్ఞాన జ్యోతి స్పృహబుద్ధైన దేవాదిదేవునకు ఎన్ని జ్యోతులతో దీపార్చనలు చేయగలం? భగవాన్ దాదా అనిచేసి ఇచ్చేసి కాపు. "మీరూ నేను ఒక్కటే. నేను మాత్రమే కాదు, మీరూ దైవసృష్టావధులే. తెలిసి నేను దేవసంహృదను. తెలియనిపోయినా పిచ్చు అంటే "

వింతలు - విచారాలు

- * మెన్సన్ ఎర్నెస్టును 'పరుగు పీచు'గా రెక్క చేయొచ్చు. అతను అనియ, యూరప్యలో కొన్ని వేల డ్రెళ్ళు పరిగెత్తాడు. అందులో నుండి పోట్టుగర్డు గల 186 కి.మీ. మూర్తిని 9 గంటలలో పరిగెత్తాడు. అలానే లక్ష కిలోల బండెంలో హరిసెర్ 11 కిలోల గం. 4-10 లకు 1882లో బయలుదేరి కరినవరక 15 రోజులలో ముగిస్తూ చేశాడు. దీని మూలం 2,800 కి.మీ. ఈయన 1830 లో గుగ్గిల సెనెజర్ గా చేరి అక్కడ నుండి బెరిస్ బిట ఉపరామ 14 గంటలలో చేరివేసేవాడు. ఒక్కరోజు అందు 1500 కి.మీ. పరుగులను రోజులున్నాయి. ఇతను ఆఫ్రికంలో అలా మూడం రోజులున్నా డైన్ మాట్రం విచారంగా రాగవాడు.
- * 1971 మే 9న అమెరికాలోని డెన్వర్ క్యాంపిలో కంపెనీ 900 అడుగుల ఎత్తు 18 అడుగుల వ్యాసం కలిగిన కొమ్మలపైని తయారుచేసి ఒక డెర్ట్ సెంటర్ రోడ్డు ప్రక్కగా నిలబెట్టింది.
- * 18 వ శతాబ్దం పరమ బోహారీ సన్యం పీల్చడం సభ్యతా చిహ్నంగా పరిగణించబడింది.
- * అమెరికాలో 'చెవి అనే కొత్తరకం కాదును తయారుచేశారు. అందులో చూపుని ఏదైనా చదుపుబయటే ప్రయోజించవచ్చు. చెక్ చేయమైన దీపం ఆ కాదులో వుంది. చదివే వస్తువు మీద మాత్రమే దాని కాంతి పడుతుంది.

అంటారు భగవాన్ దాదా. ఈ రీతిగా భగవదంక కలిగిన వారమే మనమంతా, అనే స్పృహతో దివ్యాత్మ స్మరణతో, మనం అందరం ప్రేమజ్యోతులుగా వెలగటమే ఈనాటి అవకాశమూర్తికి నమస్కరించే మన నివాళి. ○

కావ్యరంగిణి భారతీయ తెలుగు

(గత సంచిక తరువాయి)

సెంట్రల్ జైలు, రాజమండ్రి
డి. 19-4-1978

ప్రియమైన జయ,

గత రెండు ఉత్తరములలో శ్రీరాముని, సీతను గురించి వ్రాసాను. రామాయణ మహాకావ్యమునుండి హనుమంతుని మినహాయిస్తే అనలు కఫే లేదేమోనని విస్తుంది. శ్రీరామునికి అత్యర్పణము గావించిన పరమ భక్తుడు ఈయన. సర్వశక్తి సంపన్నుడు. సకల విద్యా వేత్త, నవవ్యాకరణవేత్త, అద్భుతమైన వక్త-వీటన్ని కన్నా అద్భుతమైన ప్రభుభక్తి కలవానిగా, కార్యాచరణ శక్తియుక్తులు కలవానిగా, మరియు దౌత్యకర్మను విర్వహించటంతో అతి చాకచక్యము, నైపుణ్యముకలవానిగా వాల్మీకి హనుమంతుని గూర్చి వర్ణించాడు. పెక్కు పురాణములు ఆతనిని శివావతారముగాకూడా వర్ణించాయి.

“దుష్టానాం శిక్షాగర్థాయ శిష్టానాం

రక్షణాయక

రామకార్యార్థ సిద్ధిర్థం చాతశ్రీ

హనుమాళ్ళావళి”

అనగా దుష్టులను శిక్షించట కొఱకును, శిష్టులను రక్షించుటకును, రామకార్యానిధి కొఱకును శివుడే హనుమంతునిగా అవతరించియున్నాడని పురాణములు ఘోషిస్తున్నాయి. సీతాన్వేషణకు హనుమంతుడు చేసిన సాహసకృత్యములను, సామాన్య మానవుడుగాని, వానరుడుగాని చేయలేడనే విషయం సుస్పష్టం. అతను దైవాళ సంభూతుడు కావటంవల్లనే రాముని కార్యాన్ని విజయవంతంగా నిర్వహించగలిగాడు. అతను రాక్షస జన్ముడు. అతి దుష్కరమైన కార్యాన్ని నిర్వహించటం

వల్లనే శ్రీరాముడు సహితం “జానకిని కనుగొని నన్ను నా వంశమును పరిరక్షించినాడు. అతని దాహబలము పలననే నేను లంకను జయించితిని. సీతను తిరిగి పొందగలిగితిని. లక్ష్మణుడు తిరిగి చక్కినాడు. విజయము లభించినది. రాజ్యము లభించినది” అని హనుమంతుని పొగడురాడు. అతనిలో ఉత్తమ బాత్మ్య లక్షణాలు ఎన్నో వున్నాయి. బలము, ఋద్ధి పరాక్రమాదులే కాక, దేశ, కాల పరిస్థితుల నెరిగి సంచరించగల తెలివితేటలుకూడా వుండటం వల్లనే, సీతను చూచి రమ్మంటే, లంకాపురిది దగ్ధం కావించి రావణుని భయకంపితుని చేసి వచ్చాడు. అంతేకాదు జంబుమాలిని, అక్షయ కుమారుని ఐదుగురు సేనాధిపతులను, ఏడుగురు మంత్రి కుమారులను మరియు అనేకమంది రాక్షసవీరులను సంహరించాడు. హనుమంతుని బలపరాక్రమములను ఇంద్రుడితో కూడా చది చూశాడు. చూడు అదరబద్ధి ఇంద్రునితో సమానమైన ఇంద్రజిత్తును పిలచి రావణుడు “హనుమంతుడు సాధారణ బలసంపన్నుడు కాదు. అతని ముందు మన సేనలు ఎందుకూ పనికిరావటంలేదు. వజ్రాయుధము పంటి అయుధములు సయితం అతనిని ఏమీ చేయజాలకున్నవి. అతని గతి మారుతుని గతి, అతని శక్తి అగ్నిహోత్రుని అతిక్రమించినది. బ్రహ్మాస్త్రాన్ని పొందిన సీపు తప్ప, ఈ కోతిని ఎదిరించగల శక్తి సామర్థ్యములుగల చారిత్రవీరు నాకు కనిపించటంలేదు. వీడితో బాహాబాహీ యుద్ధము పనికిరాదు. ఏమి చేయాలో బాగా ఆలోచించి, సుప్పు అతణ్ణి ఎదిరించి విజయంతో తిరిగి రా!” అని ఆజ్ఞాపిస్తాడు.

లంకా యుద్ధమునందు హనుమంతుడు ప్రదర్శించిన బలపరాక్రమాదులను వర్ణించ శక్యము కాదు.

చూడ్రూషి, అకంపన, దేదాంతర, నికుంభాది రాక్షస
వీరులను వధించగా, అతని పరాక్రమమును చూచి
నిద్దెరపోయి, బ్రలోక విజేతయగు రావణాసురుడే
“నాదు వానర వీర్వీణ భ్రాతునీయోఽసిమే రిపుః” (ఓ
వానరా! శత్రువు, నీవు భ్రాతులను నందుకొనుటకు తగిన
శత్రువువు) అని చెప్పుటచూడు. అతని చార
చక్రము, సమయస్ఫూర్తితో ప్రదర్శించిన బల
పరాక్రమాదులు, నిర్భీకత్వము, అతడ ననుసరించిన
చాత్రియిధానులు వర్షాదులతో రావణుని మనకు ప్రస్తు
తంగా గోచరిస్తాయి. హనుమంతుడు ఎంతో హుందా
తనంగా, ధైర్యంతో రావణుని వర్షాదులతో హెచ్చు
రిస్తాడు, హితవును కూడా జోడిస్తాడు. “నేను
సుగ్రీవుని చూడను. నా ప్రభుడైన సుగ్రీవుడు రామ
లక్ష్మణులతో సఖ్యం చేసుకొనినాడు. అది బిహ్వ
డైన వారిని ఒక్క పేరులో సంహరించి సుగ్రీవిని
కోరికను నెఱచేర్చినాడు రాముడు. కృతజ్ఞులతో
సుగ్రీవుడు తన వానర సేనలను సీతాదేవి వాడను
రెలువనానుటకు భార్యోదయంలా చెరచమని వంపించి
నాడు. ఆ సందర్భమున నేను చేయి యోజనముల
సముద్రమును లంఘించి లంకతో అడుగుజెట్టాను.
సీతను ఆలోచననందో చూచాను. అటువంటి పరివ్రతా
శిరోమణిని అపహరించటం ధర్మవిరుద్ధం. అది కుల
నాశనానికి దారి రీస్తుంది. పరాయి స్త్రీని కోరటం మహా
పాపం. సర్వశక్తివంతుడైన శ్రీరామునితో ధైర్యం
అంత మంచిది కాదు. అది మీ పెంశ సర్వనాశనానికి
దారి రీస్తుంది. ఏ శక్తి తమన్ని రక్షించలేదు. ఈ
లంకాపురిని, రాక్షసులందరినీ భస్మంసం చేయగల శక్తి
నాకొక్కవినే వున్నప్పటికీ, శ్రీరాముని ఆజ్ఞలేదు కాబట్టి
ఆ పనికి నేను హనుమంలేదు. సీతయొక్క పాతివ్రత్య
లేజము చేసినా, శ్రీరాముని కోపాన్ని చేతను నీవు,
నీ అనుచరులు నాశనమవుతారు. కనుక నా పలుకులను
ఆలకించి పరివ్రతాశిరోమణి అయిన సీతను శ్రీరామునికి
అప్పగించి, మీ లంకాపురిని, మీ పరివారాన్ని దండు

చె త న్న వా

* నామం అనగానే రామం మదిలో కదుల్తుంది.
గుణాభిరాముడైన రామచంద్రుని దివ్యనామమే
రామం. అది తారకనామం. సమ్రాటులను
గావించే హాజననామం. చివ్రాటులను గావించే
హాశిల్యరూపం.

* దాదల కలిగాయని చిందించటం. జోడలతో
వాటిని బాగుచేసుకో. నీ సేవలను అందరూ
గ్రహిస్తారు. నీ దాదలను భగవానుడే అర్థం
చేసుకోగలడు. నిన్ను గ్రహించగలడు.
అశీరాదించగలడు.

అద్దము చూపవంతులకు, చూపహీనులకు
యిరువురికి ఉపయోగపడుతుంది. చూపవంతులు
అనందించేందుకు, చూపహీనులు అలంకరించు
కొనేందుకు. శాస్త్రముకూడా జ్ఞానులకు, అజ్ఞాను
లకు యిరువురికి ఉపయోగిస్తుంది. జ్ఞానులు
అనందముగా పీషించేందుకు, అజ్ఞానులు పీషించి
అనందమును పొందేందుకు.

సేకరణ : ముల్లాద్రి సూరిదాసు

మిత్రులను రక్షించుకోవటం సముచితం” అని బందీ
నయినాననే భయం కూడా లేకుండా స్పష్టంగా చెబు
తాడు. హనుమంతుని మాటలు వినిన లంకేశ్వరుడు
కోపోద్రిక్తుడై యీ కోటి కోకకి నిప్పు ముట్టింది తరిమి
వేయండని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. హనుమంతుడు విశ్వరూపం
దాల్చి మండుతున్న కోకతో లంకాపురినందా దగ్ధంచేసి,
ఆకోకవనమునకు వెళ్లి సీతకు ధైర్యాన్ని చెప్పి
సముద్రం దాటమివ్వడంగా తనకు విశ్రాంతి యివ్వు
టానికి పైకి వచ్చిన మైనాకునితో “నేను లగుటలేదని
కోపించటం. ప్రొద్దుగుంతుతున్నది. నాపై గల కార్య

భారమును బట్టి నేను అగుటకు వీలులేదు” అని చెప్పి చేతితో అతనిని స్పృశించి పైకి ఎగిరి తన మార్గంలో పోతాడు. ఈ సంఘటనను బట్టి హనుమంతునిలోని కర్తవ్య పరాయణత్వము, కార్యదీక్ష, పట్టుదల ఎంతటిదో మనకు బోధపడుతుంది. చూత అయినవాడు ప్రభు కార్యమును నిర్వహించటంలోనే తన దృష్టిని, శక్తినింతటివి శ్రేణీకరించవలెనుగాని, చిన స్వసుఖ, సంతోషములకాకపడి ప్రభు కార్యాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయరాదనే నీతిని హనుమంతుడు పాటించి చూపించాడు. నేటి రాయబారులు, చూతలు హనుమంతుని ఆదర్శంగా గైకొంటే ఎంతో బాగుంటుంది. రాచకార్యములను నిర్వహించువారు అప్రథా న మ గు కార్యములతో ఆకర్షించబడకుండా, అసలు కార్యాన్ని సకాలంలో నిర్వహించాలి.

హనుమంతుడు నిర్వహించిన అద్భుత చూత కృత్యములను శ్రీరాముడు సంతసించి “ఇటువంటి మహాత్తర కార్యాన్ని, ఈ భూమండలంలో హనుమంతుని లాగే మరెవ్వరూ నిర్వహించలేరు. ఇతను చేసిన పవి వల్ల మొత్తం రఘువంశమే వివత్తుకు గురి కాకుండా రక్షించబడింది” అని ప్రశంసిస్తాడు.

హనుమంతుడు సముద్రాన్ని దాటాలని సంకల్పించు కున్నప్పుడే ఒక నిశ్చయానికి వస్తాడు. తన మనో నిశ్చయాన్ని ఆనాడే ప్రకటించుతాడు. “శ్రీరాముని బాణ వేగమువలె అంకకు పోవుదును. అక్కడ సీత కనపడనియెడల రావణునితో సహా లంకాపురిని పెకలించి తీసుకొనివచ్చి శ్రీరాముని ముందు పెడుతాను” అని అంటాడు. అతని మాటలనుబట్టి అతనికి శ్రీరాముని యెడల గల భక్తిప్రపత్తులు చేబట్టిన కార్యాన్ని నిర్వహించటంలోగల పట్టుదల, అచంచలమైనవిశ్వాసం ఎట్టిదో గోచరమవుతున్నది, ప్రస్తుత పరిపాలకులలో అటువంటి దృఢ విశ్వాసపరులైన కర్తవ్యవిఘ్నాలు లేకపోవటంవల్లనే రాచకార్యాలు దెబ్బ తింటున్నాయి.

విదేశములకు వెళ్ళు రాయబారులు, విదేశాంగ మంత్రులు - ఇతర వేశములతో దౌత్యమును ఎటుల జరుపవలెనో, విదేశములకు వెళ్ళువారియందు ఏయే గుణములుండవలెనో హనుమంతుని పాత్రను సరిగా అవగాహన చేసుకున్నయెడల విదేశాలలో విజయ వంతంగా దౌత్య సంబంధాలు నిర్వహించగలుగుతారు. హనుమంతుని వ్యక్తిత్వం యీ భూమిమీద మానవకోటి యున్నంతవరకు ఛాత్యతంగా కొనియాడబడుతూనే వుంటుంది.

ఇకపోతే నీ ఉత్తరం సాకల్యంగా చదివాను. నీవు వ్రాసిన సలహా గుర్తించవలసిందే. నేర్చుకోవటంలోనే మునిసిపోకూడదు. నేర్చుకొన్నవాటిలో కొన్నింటిపై నా విశ్వజీవితంలో ఆచరణలో పెట్టగల్గుతేనే ప్రయోజనం వున్నది. ప్రయత్నం చేయటం మన కర్తవ్యం కదా! ప్రయత్నం చేయకుండా ఏ పనీ దానంతట అదే సాధించబడదు. పనులు కోర్కెలవల్ల నెరచేరవు. ప్రయత్నము చేతనే నెరచేరుతాయి. చ్యుగరాజైన సింహముకూడా, ఏ మాత్రం ప్రయత్నం చేయకుండా, నేను యీ అరణ్యానికంతటికీ రాజునని విప్రవీగుతూ నిద్రబోయినయెడల దానికి కరువు నిండుతుందా? ఆ నిద్రబోతున్న సింహం నోటిలోనికి చ్యుగములు ఆహారంగా చాటంతట అదే వస్తాయా? ఏమాత్రంరావు. చ్యుగరాజైన సింహము సహితము వేటాడితేనే కరువు నిండుతోంది. అదే విధంగా ప్రయత్నంవల్లనే కోరికలు నెరచేరుతాయి. ఇదే దాదాన్ని తెలియబరుస్తున్న యీ శ్లోకమును అర్థం చేసుకుంటే చాలు.

“ఉద్యమేన హి సిద్ధ్యంతి

కార్యాణి న మనోరథైః

న హి సుస్థస్య సింహస్య

ప్రవిశంతి ముఖ్యమృగాః”

చిరంజీవులకు నా ఆశీస్సులు, ఉంటా...

కులకే వన్నె తెచ్చిన వెంకటప్పయ్యగారు

స్వామియవద వ్యక్తులు మానుకావి స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొనడమనే మహాత్మాగాంధీ పేరుకు ఇవ్వడానికి ఐదు సంవత్సరాలకు ముందే మూడు పువ్వులూ అరు చాయలుగా వర్ణింపబడుతున్న తన న్యాయవాద వృత్తిని ఐచ్ఛికంగా మానుకుని సమాజసేవను సంఘ సంస్కరణోద్యమాలను, ప్రజలలో రాజకీయ సామాజిక చైతన్యం కలిగించడానికి తన జీవితాన్ని అంకితం చేసిన మహానీయుడు చేబర్త కొండా వెంకటప్పయ్యగారు. నిరాడంబరత, రుజుప్రపత్తి, త్యాగశీలతకు మరో పేరు అయిన వెంకటప్పయ్యగారిని అర్థం చేసుకోవాలంటే ఇంకా చాలా చెనక్కర చెల్లాలి. చదువుకుండున్న రోజులలో ప్రైవేట్టు చెప్పబంటూ సంపాదించుకున్న డబ్బును తోటి విద్యార్థులకు ఇచ్చి సహాయపడిన సంఘటనలను, 1887లో మద్రాస్‌లో జరిగిన అఖిల భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ మహాసభలలో వారింటిరుగా పనిచేసిన రాజకీయ జీవితానికి శ్రీరారం చుట్టుకున్న విషయాన్ని గమనించాలి.

తెలుగు ప్రజలలో రాజకీయ సామాజిక ప్రజ్ఞానిక చైతన్యానికి ఏర్పడిన కృష్ణాజిల్లా సంఘంలో పదేళ్ళ పాటు ఆయన విస్తరించిన పాత్ర ఒక ఎత్తు అయితే జిల్లా సంఘం అధ్యక్షులలో 1902లో ఆంధ్రుల రొలి జాతీయ పత్రిక కృష్ణా పత్రికను స్థాపించి, తెలుగు పత్రికా ప్రపంచంలో చరిత్ర సృష్టించడం మరో ఎత్తు. తొలి తెలుగు జాతీయ పత్రికకు ఆయన రొలి సంపాదకుడు. అప్పటి పబ్లిక్ ప్రాసెక్యూటర్ రావుబహదూర్ నెకించి మానుమంతరావుగారిలో కలిసి నిజమైన “న్యాయవాది”గా పనిచేసి న్యాయ వ్యవస్థకే వన్నె తెచ్చారు.

1904లో కృష్ణాజిల్లా విభజన జరిగి గుంటూరు జిల్లా ఏర్పడ్డంతో వెంకటప్పయ్యగారి కార్యచింగం గుంటూరుకుమారింది. అక్కడ ఉన్నవలక్ష్మీనారాయణ, గొల్లపూడి సీతారామశాస్త్రి, దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్య గారితో కలిసి జిల్లాలో రాజకీయ చైతన్యానికి నడుం కట్టారు. వెంకటప్పయ్యగారు రాజకీయరంగంలో ప్రవేశించడానికి ముందు ఆంధ్ర నాయకప్రయంగా ఆంధ్ర

సామాజిక సంస్థలు

కంచి వాసుదేవరావు

సామాజిక సంస్థలు

కీషన్యాయపతి సుబ్బారావు, ఆంధ్ర గోఖలే మోచర్ల రామచంద్రరావు, బయ్యా నరసింహాచార్యుల ప్రభుత్వాలంగా వెలిగిపోతూ వుండేది. ఐతే వీరు ముగ్గురూ మిత్రులవలకు ప్రతినిధులు. కొద్ది నాయకత్వానికి వెంకటప్పయ్యగారు ప్రతినిధి అయ్యారు

వెంకటప్పయ్యగారు తన రాజకీయ జీవితంలో స్వరాజ్యం, స్వరాష్ట్రం అనే వాటిని జంట లక్ష్యంగా పాటించారు.

1913 బాపట్లలో బయ్యా నరసింహాచార్యగారి అధ్యక్షతన జరిగిన రొలి ఆంధ్ర మహాసభకు జరిగినప్పటికీ ఆయన ఆహ్వాన సంఘ అధ్యక్షునిగా వుండి వాటిని జయప్రదం చేశారు. ఆ తర్వాత దెబబాద, విరాళ పట్నాలలో న్యాయపతి సుబ్బారావు, పానగల్లు రాజారావు అధ్యక్షులతో జరిగిన ఆంధ్ర మహాసభలలో ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని కోరుతూ తీర్మానాలు చేయించారు. థాచా ప్రాతిపదికగా రాష్ట్రాల పునర్ వ్యవస్థీకరణ జరగలేన చూపు విని జాతీయ కాంగ్రెస్ అంగీకరించడంతో 1918లో ప్రత్యేకంగా ఆంధ్ర

ew-

[illegible]

అఖిల భారత కాలగెర్ల అధ్యక్ష పదవికి చి చిరంజన్ దాస్ రాజీనామా చేయడంతో తాత్కాలిక అధ్యక్షునిగా వెంకటప్పయ్యగారు ఎన్నికయ్యారు. పరిధాన కార్యదర్శిగా ఆనాటి రాజకీయాలలో చిచ్చుపెడుగు అయిన దుగ్గిల గోపాలకృష్ణయ్యగారు ఎన్నికయ్యారు. ఎఐసిసి

ప్రజాన కార్యాలయం తార్కానికంగా వెలువడటం చరచి పచ్చింది. ఎప్పుడీ ఈ కథాబ్దం మొదట్లో నాగార్జున రాంగోస్థం ఆధ్వర్యం వహించిన సేలం ఆంధ్రుడు పచ్చాతం ఆనందాచార్యులుగారిని పదవివేష్టే జాతీయ రాంగోస్థం ఆధ్వర్యం పదవిని చేబట్టిన రాలి ఆంధ్రుడు వెంటపప్పుయ్యగారు.

మొదట వెలువడలోను ఆ తర్వాత రెండేళ్ళకు రాజీనామాలో జరిగిన రాంగోస్థంపూసభల జయప్రదంగా నిర్వహణలో వెంకటప్పయ్యగారు ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. మహారాజాగారి పేరుపై ఆంధ్రుని ఆలోచనం బాగుండకపోయినా వెంకటప్పయ్యగారు చైలుపెట్టారు. కొంతకాలం మద్రాసు శాసనసభ సభ్యునిగా పుడిచిన ప్రతిభను నిరూపించుకున్నారు. ఆ తర్వాత మహారాజాగారి ఆదేశం ప్రకారం శాసనసభ సభ్యత్వానికి రాజీనామా చేసారు. ఆ తర్వాత పార్టీరాని, ప్రముఖ తండ్రి రాజ్ ఎట్టి ఆంధ్రుల రాష్ట్ర రాంగోస్థం పెట్టి విట్కగా పుండేవాడు పట్టాభి. ప్రకారం, ఏం మొదలైన ప్రముఖ రాష్ట్ర రాంగోస్థం నాయకులందరూ వెంకటప్పయ్యగారిని పూజ్యభావంతో గౌరవించేవారు. ఆయన అజాత శత్రువు.

రాజ్ కీయాలలో మురుగుగా పాల్గొనడానికి ముందే శ్రీ పునర్ వివాహం వంటి సంస్కారాద్యమాలలోనూ ప్రజలను చైతన్యపెంతులను చేసే గ్రంథాలయోద్యమాలలో పాల్గొనేవారు. శ్రీ జనాభ్యుదయంపట్ల వెంకటప్పయ్యగారికి ఆసక్తి పెక్కువగా వుండేది. ఉన్నపల్లె లక్ష్మీనారాయణ దంపతులతో కలిసి గుంటూరులో రాజీనామా నిరేతనం స్థాపించారు. గుంటూరులోనే నల్లపాటి హనుమంతరావుగారితో కలిసి హరిజనోద్ధరణకు శ్రీకృష్ణాశ్రమాన్ని స్థాపించారు. అదేవిధంగా స్వామి సీతారాం స్థాపించిన వినయాశ్రమంలోనూ ఆయనకు ప్రాముఖ్యం వుంది.

వెంకటప్పయ్యగారు నిరాకంబరుడు. స్వచ్ఛమైన ఉద్ధిరు దుస్తులు వేసుకునేవారు. ముఖాన్ని ఎర్రని

విమల సతీతి

“సత్యం నూనం శ్రుతం విద్యా
కౌల్యం శీలం బలం ధనమ్
శౌర్యం చ చిత్రభాష్యం చ
దానేన స్వస్థియోనమానమ్”

సత్యము, సౌందర్యము, పాండిత్యము, విద్య,
కులీనత్వము, మంచి ప్రవర్తన, బలము,
ధనము, పరాక్రమము, చమత్కారముగా
మాట్లాడటం - ఈ ఏడి గుణములు స్వర్గమును
సాధించును.

నిలుపుదొట్టు, ఎక్కడనున్నా చిన్న నందితో
పెళ్ళేవాడు. అదే ఆయన సామాను. ఆంధ్ర ప్రముఖు
లలో ఆయనకుందికి చిరుమచ్చలు వున్నాయి - అప్పటి
ఆంధ్రులన్నీ, ఆంధ్రులేనని వంటి “ఆంధ్రు” శబ్దంతో
ముడిపడినవే. అందుకు అరేమైన వరుదులు వున్నవారు
మనకు ఇద్దరే కనిపిస్తారు. ఒకరు చేశభక్త కొండా
వెంకటప్పయ్యగారు కాగా, మరొకరు చేశభక్తికి
విశ్వాదాత రాజీనామాని నాగేశ్వరరావుగారు. చేశభక్తికి
సరైన నిర్వచనం వెంకటప్పయ్యగారి జీవితం.

వెంకటప్పయ్యగారు రచయిత. కృష్ణా పత్రిక
సంపాదకుడు స్వీయచరిత్ర రెండు భాగాలుగా రచించి,
ఆనాటి సామాజిక పరిస్థితులను కళ్ళకు కట్టినట్లు మన
ముందు వుంచారు. ఆయన ఆస్తికుడు, భక్తితత్పరుడు.
తన ఇంటిల్లు అయిన శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిపై
భక్తిరసప్రదానంగా ఒక శతకం రాశారు.

చేవానికి స్వాతంత్ర్యం లభించిన రెండు సంవత్స
రాలకు సరిగ్గా 1949 ఆగస్టు పదిహేనున వెంకటప్పయ్య
గారు చైవల్యం పొందారు. ఆయన ఇప్పుడు జీవించి
వుంటే సతనమైన రాజ్ కీయ విలువలను సైతిక
ప్రమాదాలు చూచి ఎంత ఆవేదన చెందేవారోనని
ఆనిపియింది.

గీత - అమృతవర్షిణి

శ్లో॥ యదా యదాహి ధర్మస్య గ్లాని
రఘవతి భారతః

అభ్యుక్తాన మధర్మస్య

తదాఽఽత్మానం స్మృభామ్యహమ్॥

—ఇంతకుముందు శ్లోకమున అవతారియొక్క అవతరణ విధానము ఉగ్గడింపబడింది. ప్రస్తుతము అవతరణాని ప్రకటనము సిద్ధిస్తున్నది. “ఏయే నమయములలో ధర్మమునకు కొరత యేర్పడి, అధర్మము అభివృద్ధి అగునో అట్టి సమయములందు నన్ను నేను సృజించు కొనుచున్నాను” అని భగవద్దవ్వనము.

సా యి గం గా మ హా దే వ్

ఐతే మొట్టమొదట “ధర్మ”మంటే ఏమిటో వివరించాలి. చాలామంది “ధర్మ”మనగానే వర్ణాశ్రమ ధర్మములని, సాంఘిక ధర్మములని, దేశధర్మములని, దేహధర్మాదులని భావిస్తుంటారు. ఇవి అల్పార్థములు. వీవినే పవిత్రీకావిష్టారము లంటారు. అనగా చీమయొక్క రెట్టకు ఎంత విలువో వీనికినీ అంతే విలువ అని అర్థము. పరమాత్ముడు అల్పముల కోసం అవతరించాలా? వీనిని సరిచేయుటకు భగవంతుడవసరం లేదు. ఏ మహానూపావులైనా ఉద్ధరించగలరు. పనసకాయ తరగడానికి ప్రధానమంత్రిని పిలిచినట్లుంటుంది. ఇది సరికాదు—

“ధర్మ”మనగా—“ధర్మత లోకావితీ ధర్మః” లోకములను ధరించునది ధర్మము. “ధర్మత విశ్చంధర్మః” విశ్చమును ధరించునది ధర్మము. అనగా లోకములను విశ్చమును ధరించునది ధర్మము. ధరింపబడునది విశ్చము. అనగా ధర్మము ఆధారము ఐనటువంటిది.

విశ్చము ఆచేయము ఐనటువంటిది. ఆధారాచేయములే ధర్మ, విశ్చములు. ఆధారము శాశ్వతము, అచలము, నిర్విచారము. ఆచేయము శ్చటితము. కదలని తెచ్చుద కదిలే చిత్రములవలే, గతింపని ఆశామున గతించే మేధుములవలే - ధర్మమునందు లోకములు పరిత్ర మిస్తున్నవి. అనగా ధర్మము బ్రహ్మార్పితము.

కనుక “ధర్మగ్లాని” అనగా బ్రహ్మానుభవజ్ఞానము యొక్క కొరత. మానవులు తాము బ్రహ్మబద్ధులై యుండినాదనూ తాము బ్రహ్మమని గుర్తించర దేహాత్మ ద్యాన తత్పరులై ప్రపత్తింపుట అధర్మము. అత్మద్యాన ధర్మము. దేహార్ప ద్యాన అధర్మము. అనగా ఏయే కాలములందు లోకులు అత్మద్యానకు దూరై, ఇంద్రియ ప్రియభుక్తు, విషయలంఘనై, దేహద్యానతో ప్రవర్తిస్తుంటారో - అప్పుడు అట్టి అధర్మ కర్మ మర్మముల విప్పిచెప్పి, వివామొనరించి అత్మద్యానము వారిలో కలిగించుటకు రానవలసియుంటానని ఈ శ్లోకమందలి భగవత్ హృదయము.

“సృజామి” అనగా లేవిదానిని సృష్టి చేయుట అని కాదు. అగోచరముగా ఉన్నదానిని గోచరమొనర్చుటయే సృజిత్యము. భగవంతుడు విరాటాటకుగా, విల్గులుడుగా పుంటూ అగోచరత్వముగా పుంటాడు, అట్టివాడు ఒక రీతి కల్పిరాచారముతో, రీతి కల్పిత గుణగణములతో గోచరమగుటే సృజిత్యము “సృజామ్యహమ్” అనగా “అగోచరముగా పుంటున్న నన్ను నేను గోచరమగు నట్లు చేయుదును” అని అర్థము. అవతారమనగా ఇదే. అవతరణమనగా చూడనూ ఇదే. అగోచర స్థితినుండి, గోచరస్థితికి రావడమే అవతరణము, అవతారము.

ఇది ఎందుకు? అంటే—అత్మస్వరూపులై యుండి కూడనూ, తామాత్మ స్వరూపాలమని గుర్తించక

పల్లెలనువారల నుద్దరించి, దేహ చ్ఛాన
నుండి దేహి వ్యసనలోనికి ముక్కుచే
టను. పల్లెల దివ్యాపరాధయైన
భగవాన్ శ్రీ సత్య సాయిశ్వురులు
చేయుచున్న అపార కార్యక్రమ
మిదే. తన భక్తులను “దివ్యాత్మ
స్వరూపులారా!” అని సంబోధిస్తుం
డారు. అనగా తమ ఆత్మస్థితిని
విస్మృతి చెందినవారలకు ఈ సంబోధన
ద్వారా తిరిగి మీరు ఆత్మస్వరూపులని
స్మృతి కల్పించుచున్నారు. ఇవీ అపారమూర్తి
దర్శోద్దరణ అంటే లెక్కిన కర్మలు దర్శోద్దరణలు
కావు, కర్మోద్దరణలు.

‘‘రూచివరకు వాడాన్నింది....’’

సపట్ లోషన్ తకమలామ్

తామర, గజ్జి మరియు దురదలకు

MFRS: SAPAT & CO. BOMBAY-2

ఏజెంట్స్:

ఫోన్: 73958

ది ట్రేడ్ ప్లామోటింగ్ కార్పొరేషన్

“అనంతవశ్యభవన్”

మి.జి.నెం: 711, వెంకటేశ్వరపురం, విజయవాడ-520010.

కనుక కర్మ మర్మమెరిగి; ధర్మతత్త్వమెరిగి; దేహ
చ్ఛాన కరిగి; సాయిభక్తి మరిగి; అర్చనలోని ఒరిగి,
కరిగి-కాశ్చరా నందవర్షనులగుడుగు గాన! ఇతి:మ్!()

విజ్ఞానవాణి

బి స్సు

1882 లో కార్పొర్షి పేరుతో ఎనిమిది మంది
ప్రయాణం చేయగలిగిన గుర్రపు బండిని పారిస్ లో
రొలిసారిగా ప్రారంభించారు. 1888 లో ఈ గుర్రపు
బండి నాంటన్, ఫ్రాన్స్ ల మధ్య తిరిగేది. క్రమ
క్రమంగా ప్రయాణీకుల సంఖ్య పెరగడంతో పరిశోధ
నలు ప్రారంభమై పెట్రోలుతో నడిచే బస్సులను
కనుగొన్నారు. 1888 లో ఆరు బస్సుల బయపు గల
బస్సు 18 మంది ప్రయాణీకులతో ప్రారంభమైంది.
1933 లో డబుల్ డెక్కర్ బస్సులను లండన్ లో
తయారుచేశారు. పెట్రోలు ధర అధికం కావడంతో
డీజిల్ ఆయిల్ తో నడిచే యంత్రాలను బస్సులకు
అమర్చడం మొదలయింది.

అ ని స్టై టి క్స్

దాక్టర్లు పూర్వం శరీరంపై శత్రుచికిత్స చేసేటప్పుడు

అల్కాహాల్ తాగించి వైద్యం చేసేవారు. కాగడంవలన
క్షయిత్రులకు నొప్పి, బాధ వుండదని, తదుపరి
ఆపరేషన్లు లేక పళ్ళు పీకేయాలని వచ్చినప్పుడు
అనిస్టైటిక్స్ ఇచ్చేవారు. 1799 లో సర్ హంఫ్రీడర్
అనే డిప్లమెడ్, రోగులకు నైట్రస్ ఆక్సైడ్ యిచ్చి
ఆపరేషన్ చేసే విధానం మొదలెట్టాడు. 1842 లో
విలియం క్లార్క్ అనే అమెరికాకు చెందిన వైద్యుడు
ఈథర్ యిచ్చి నొప్పి కలగకుండా పిప్పిపళ్ళు పీకడానికి
ఉపయోగించేవారు. ఇదెన్ బర్క్ తు చెందిన సర్ జేమ్స్
పింపున్ అనే డాక్టరు ఆపరేషన్ చేసేటప్పుడు
క్లోరోఫాం ద్వారా మత్తు కలిగించి చికిత్స చేసేవాడు.
క్రమక్రమంగా రోగికి బాధ, నొప్పి కలగకుండా
వుంచేందుకు మత్తు కలిగించి చికిత్స చేయడం వైద్య
శాస్త్రంలో చోటు చెనుటంది.

- జి. ఎస్. సాయినాథ్

దేవలుని కూతురు సువర్చల కథ

బ్రహ్మర్షి, సదాచార సంపన్నుడు, చార్మికశ్రేష్ఠుడు, విప్రవృక్షితుఁడునగు దేవల మహర్షియొక్క చక్కని కూతురగు సువర్చల తండ్రి కడ సర్వధర్మములు, నకల విద్యలు నేర్చి గొప్ప విదుషీమణియైయున్నది. శుభ లక్షణ సంపన్నయు, సుందరాంగియునగు నామెకు యుక్తకాలము రాగానే తండ్రి వివాహ ప్రయత్నము

నే క ర ణ :

తాటికొండ తిరుపతయః

చేయ దొడగెను. ఇది తెలిసి సువర్చల తండ్రితో “తండ్రీ! నీవు ప్రాజ్ఞులలో ప్రాజ్ఞుడవు. నామెద నమిత చాత్వల్యము గలవాడవు కనుక, నాకొక్క కోరిక కలదు, అది తీర్చుము. నా భర్త ఏక కాలముననే గ్రుడ్డివాడు, కానివాడు గావలయును. అట్టివానినే నాకై పెడకు”మని చెప్పెను. దేవలుఁడొక మాటలకు నెవ్వి “తల్లీ! అట్టి పరిచి నీకై నేనరయకాలను. ఉత్తములైన ఋషిపుత్రుల నెందరినో యిటుట రప్పించెదను. నీవే వారిలో నీకు గావలసిన లక్షణములు గలవాని నేజు కొమ్ము” అని పలికెను. అమె అట్లే కానిమ్మనెను.

ఏదవ దేవలుడు శిష్యులందరించి వేదవిదులు, సదాచార సంపన్నులు, శీలయుతులు, యువకులు, సౌందర్యవిదులు, సత్సంప్రదాయయుతులు, బ్రహ్మ చర్యవ్రతులు, వివాహేచ్ఛ గలవారు నగువారిని బిలుచుకొనిరండని పంపెను. దేవల శిష్యులప్రకారము సర్వాశ్రమములందు దేవలుని యబిమత మెరిగించి తమతో గూడ నెందరినో వటువులను దీసుకొని వచ్చిరి.

దేవలుఁడు వారందరు నాదరించి కూర్చుండ నియమించి సుబుత్రియగు సువర్చలకు వారినెల్లర జూపి వారి

వారి గుణగుణములన్నింటి పరియువానిని పరీక్షించుని చెప్పెను. సువర్చల ముందుకు వచ్చి “మహాత్ములారా! మీలో నేకకాలమున నందుడు, అంధుడు కానివాడు నున్నచో నాతడు నన్ను వివాహమాడ నర్హుడు. అతడే యుండి మిగిలినవారెల్లరు పోవచ్చు”ననినది. అమె మాటలు విని ఎల్లరు చెప్పిపోయి యామె వివేకహీన యనియు, దేవలుఁడొక మాటలు విని యట్లు చేయుట ధర్మమా యనియు నమరొనుచు పెడలిపోయిరి. కాని, ఉద్దాలకుని పుత్రుడగు శ్వేతరేతుడు ముందుకు వచ్చి “కల్యాణి! నీవు చోరినట్టి లక్షణములను గలవానిని నేను. నేను గ్రుడ్డిని. నివాదము.

నీవు నన్ను చెట్లవట్టు”నినది. అమె “కల్యాణి! నీవెట్లు రెండు నగుదువో వివరింపు”నిని చోరినది. అమె శ్వేతరేతుఁడు “తరుణీ! ఏ కంటిచేత ప్రపంచమును జూచుచు, ధర్మములు చేయుచు మనస్సు సలకర్పలదును బుద్ధి నిజము చెడెయ్యవో, అర్హులైనను అనియు లేనివాడు పట్టు గ్రుడ్డిపంటివాడు. ఏ కన్ను ప్రాంత నిలయము, సత్కర్మమునగునో అజ్ఞానమును ఆ కన్ను లేనివాడుగాన నేను గ్రుడ్డివాడను. అత్యానాతి వివేకము గల జ్ఞాననేత్రము నాకు గలదు. కాని నేను గుడ్డిని కాను” అని పలికెను. సువర్చల యంగీకరించి తండ్రికి తన నమ్మరిని తెలిపెను. ఏదవ దేవలుడు విద్యుత్ప్రకారము సువర్చలాశ్వేతరేతులకు బరమ వైభవాపేతముగా వివాహము జేసి యాశీర్వాచనములతో బంపివేసెను. సువర్చలా శ్వేతరేతులు బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నులై దివ్యమగు గృహస్థ జీవనమును గడిపి తుదకు మోక్షలక్ష్యిని గాంచిరి.

శ్రీ సత్యసాయి గీతాభాష్యము

భక్తి పల్లనే జ్ఞానము పెట్టును (భక్త్యాజ్ఞానం ప్రజాయతే). ' నహి జ్ఞానేన సదృశం '—జ్ఞానముతో సమానమైనది లేదాకటి లేదు. సంసార సముద్రమును దాటించి బుచ్చు ప్రాప్తిని ఏది కలిగించునో దానినే జ్ఞాన మంటారు. దీనిలో లోకమైన విషయ జ్ఞానమును ఆశించి, 'అహం బ్రహ్మాస్మి' అను బ్రహ్మాత్మ విజ్ఞాన మగు అభేదజ్ఞానము సంసార భయాన్ని నివారించి, మానవుని నిర్భయ స్వరూపునిచేసి, బ్రహ్మ ప్రాప్తిలో ప్రవేశపెట్టును. దీనిని సమ్యక్ జ్ఞానము (బుద్ధికి సాక్షియై యుండును) కూడ అందురు. అట్టిజ్ఞాన ఫలమును భగవంతుడే అందించును. దేదాంత పరిణామలో భగవంతుడు సచ్చిదానంద స్వరూపుడు అని ఉన్నది, సంస్కృత భాషలోని అర్థము అస్త్రీ, ధారి, ప్రియము. ఈ రెండినా ఒకటే. సత అని ఎల్లప్పుడూ ఉండునది, దానినే సంస్కృతమున అస్త్రీ అందురు. చిత్ ఆనగా అన్నింటిని తెలిసికొను శక్తి. దీనిని సంస్కృతములో భాతి అందురు. ఇక ఆనంద మునగా నిరంతర సుఖమేక్ష. దీనిని సంస్కృతములో ములో ప్రియం అందురు. ఈ మూడును, పరిమాన పుని యందును, పశు పక్షిల యందును ఉండును. దేహము నశించునది. కాని ఆత్మపరణమన్న ఇష్ట పడదు. మానవుడు సత్ స్వరూపుడు. అట్టి మరణము లేని అర్హులైన ఉపాధులందును ఉండును. స్వయముగా చైతన్యమైన చిత్ శక్తికి జడ వస్తువులనుకూడ చైతన్య వంతముగా ప్రకాశించజేసే స్వభావము సహజముగా నున్నది. ఈ లక్షణము మానవుని యందు మెరయించు, మెరపించుచున్నది. జీవుడు స్వయముగా సుఖ స్వభావుడు. ఆనంద స్వరూపుడు. వాడు దేహస్వరూపమున లేదు. దేహము కాదు కాదు. ఆత్మ కాదు. ఆత్మకు

సుఖం సహజం. అందుచే దుఃఖమును బట్టి ఇబ్బంది ఉంది. ఆ సుఖమునకు ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు, అది సహజమైనది కనుక. అయితే ఈ సుఖము, ఆనందము అర్హులకు సహజము. అత్యున్నతస్థానము కలిగి ఉండు. అందుచే నిరంతరము, సుఖమునే కోరును. మానవుడు

సామాన్యజాతి

టాము లూరి ప్రభ

సామాన్యజాతి

నిరంతరము, సర్వ రక్తలయము, సర్వ ప్రాసముగానే ఉండవలెనని కోరును. ఏ భాషలు, భాషలు చేసినా, ప్రయత్నములు ఆచరించినా, యాత్రలు వెళ్ళినా, సామాన్యములు చేసినా ఏము చేసినా సుఖముగా ఉండవలెననే ప్రార్థించును. అజ్ఞానికి ఆత్మ, అనాత్మ; క్షేత్రము, క్షేత్రజ్ఞుడు; దృక్కు, దృక్వములు ఏకమైనట్లు రన్పడును. దానిని విడదీయుటచే (విభజించుటచే) జ్ఞానము. విభాగమునగా విడదీయుట. దృక్వ ప్రపంచములోని ప్రతి వస్తువునందు ఏది సర్వమో (అస్త్రీ, భాతి, ప్రియము), ఏది అసత్యమో (రూపణములు) విభజించి గ్రహించి ఆత్మయందు ఉత్తమునుంచి, అనాత్మయందు విరక్తిభావమును కలిగియుండుటే జ్ఞానలక్షణము. శరీరము ప్రవృత్తి యందున్నను, మనస్సును వివృత్తి యందుంచుకొనవలెను (Hands in the Society and head in the forest). అజ్ఞాని దేహమే నేనను భావముచే చేయు రక్తల పరిచయము దగును. జ్ఞాని నేను దేహమును కాను, సచ్చిదానంద రూపమును అను దృఢ విశ్వాసముతో ముట్టడగును. (138-18 శ్లోకములు). భగవద్గీతలో క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ విభాగయోగము (138), గుణాత్మ విభాగయోగము (148), చైతన్య సంబద్ధ విభాగయోగము (166), శ్రద్ధాత్మ విభాగయోగము (17) లు ప్రత్యేకముగ

చెప్పబడినవి. జ్ఞానికి జ్యోతిర్మయమైన కృష్ణ పరమాత్మకూ ఎట్టి భేదము లేదనెను. “ నన్ను పొందుటకు అందరికినీ అధికారము కలదు. భేదభావములు సాధకులలోని దోషములే కాని నాలోని దుచ్ఛలు కావు ” అని కృష్ణుడు పరమాత్మ భేదరహితుడు, సమానహృదయుడు, భభల అంతరాత్మను చూచును. కానీ సైహతలను రాదను విషయమునకు నిదర్శనముగా గోపికలకు సాయుజ్యము నిచ్చుట, శబరి ఎంగిలి ఫలములను భుజించుట, జనరతు బ్రహ్మజ్ఞానమును గొందుట; నందినారెట దివ్యదృశ్యమును దుచ్చుట; దానబ్రతునా హనుమంతుని బంటుగా అంగీకరించుట; రీతికి రామాయణమును వ్రాయగల్గుట చెప్పెను. పరీక్షమును దర్శించుటకు పరీక్షాక్షేపే రావలసిన రీతిగా మాధవత్వమును తెలిసికొనుటకు మాధవత్వమునే స్మరించుడు, చరించుడు, ఆచరించవలెను.

మి కి చె ట్టు

మి కి చె ట్టు

బ్రది ఆడవులలో నుండు వృక్షము. దీనిలో పెద్ద తుమికి, చిన్న తుమికి అని రెండు రకముల జాతులు గలవు. దీని ఆకులు నలుపు వర్ణము. చెట్టు పట్టకూడా కొంచెము నలుపు వర్ణముగానే కనిపించును. మృదుమద్యమున నల్లని ఉక్కువంటి చేవ ఉండును. మిక్కిలి గట్టితనము గలది. వండు గుండ్రముగా నిమ్మపండును

బోలియుండును. చిన్న తుమికికి చిన్న సైజులో ఉండును. కాయల భేదము చేతనే జాతి భేదమును తెలుసుకొనవలెను. ఈ వృక్షములు యితర పర్యేషములలో కంటే బెంగాల్‌లో విస్తారముగా కనిపించును. దీని ఆకులు పొడవుగా నుండును.

దీనియొక్క పట్లయు, పండ్లము, యెండు గింజలును కూడా వైద్యమునకు ఉపయుక్తములే.

పచ్చికాయ గుణము చరించిన ఎగురు, చెడు రుచుల మిశ్రమముని తెలియును. అంగుళము గలది, చలువ చేయును. మలబద్ధమును గురిగించును.

వండు తీపి, చేదు, పగరు రుచుల సమ్మేళనము. ఇదియును చలువ చేయు స్వభావము గలది. గురు గుణము. పిత్త, కఫ, రక్త, ముత్యము బోషాదులను హరించును. స్వేద, చిన్న పిత్తముల చెరిపింట్టి గుణములూ సమానములే.

దీని చెక్క ఉడికించి, దీని నూరి పైస పట్టు చేసిన గాలిష్యులు తగ్గును. ఇంటియే గాక కంఠము నందలి గర్భిణులుగూడ తగ్గును. దీని చెక్క కషాయము (solution) ఒక పెద్దతో గర్భిణులమును కడిగిన పగ్గిదరములు తగ్గును; పంటియొక్క గుంజు గాని లేక కషాయముగాని లోపలికి చేరించిన గృహణి, అతిసారము రిట్టును; దాగుగా పండిన పండ్లను అలవాటు చేసుకొని తినుచున్న పెగ లోగములు, కుష్మలను నశింపజేయును.

- యస్. యస్. దుర్గారావు